

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 52

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
10. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.343/2018 privind aprobarea valorii tarifului datorat pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan, precum și pentru introducerea terenurilor agricole în intravilan	2
158. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești	3–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 401 din 17 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–13
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV	
Încheiere din 13 mai 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	14–16
Încheiere din 20 mai 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	16
Încheiere din 27 mai 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	16
Încheiere din 10 iunie 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	17
Încheiere din 25 iunie 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	17
Încheiere din 28 iunie 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	17
Sentința civilă nr. 1.321 din 15 iulie 2024 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.....	18–32

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.343/2018 privind aprobarea valorii tarifului datorat pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan, precum și pentru introducerea terenurilor agricole în intravilan

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 257.083 din 16.01.2026 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 92 alin. (5) și a anexei nr. 1 la Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.343/2018 privind aprobarea valorii tarifului datorat pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan, precum și pentru introducerea terenurilor agricole în intravilan, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 3 septembrie 2018, cu modificările

ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile pentru agricultură județene urmăresc aplicarea și respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin-Ionuț Barbu

București, 21 ianuarie 2026.

Nr. 10.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 1.343/2018)

Valoarea tarifului datorat în anul 2026 pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan, precum și pentru introducerea terenurilor agricole în intravilan

Clasa terenului agricol	1	2	3	4	5
Tarif — lei/m ²	4,00	3,50	3,00	2,50	2,00
Valoarea tarifului indexat cu coeficientul de inflație — lei/m ²	4,292	3,756	3,219	2,683	2,146

NOTE:

— Coeficientul de inflație aplicabil pentru perioada anului 2026 este în valoare de 7,3%, conform datelor publicate de Institutul Național de Statistică.

— Valoarea tarifului datorat pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan, precum și pentru introducerea terenurilor agricole în intravilan se calculează înmulțind suprafața în m² cu valoarea tarifului indexat cu coeficientul de inflație din tabel.

— Valoarea tarifului indexat cu coeficientul de inflație, datorat pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan, precum și pentru introducerea terenurilor agricole în intravilan, prevăzut în prezenta anexă, se aplică până la data de 31 decembrie 2026, cu posibilitatea prelungirii acestei perioade în anul următor până la data publicării coeficientului de inflație de către Institutul Național de Statistică pe pagina oficială de internet aplicabil anului următor și aprobării valorii actualizate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea derogării în scopul cercetării științifice pentru unele specii de pești**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției biodiversitate nr. 141.755 din 18.12.2025, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 363 din 17.09.2025, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. a) și d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) și art. 37 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea/recoltarea, analizarea și eliberarea ulterioară a unui număr de exemplare din specii de pești, după cum urmează:

Nr. crt.	Specie	Numărul exemplarelor	Stadiul de dezvoltare (ouă, larve imature, plante sau adulți, pui, animale adulte)	Starea exemplarelor înaintea prelevării (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)	Starea exemplarelor după prelevare (vii, moarte, rănite, cu dizabilități)
1	<i>Acipenser gueldenstaedtii</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
2	<i>Acipenser nudiiventris</i>	3	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
3	<i>Acipenser ruthenus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
4	<i>Acipenser stellatus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
5	<i>Alosa immaculata</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
6	<i>Alosa tanaica</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
7	<i>Aspius aspius</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
8	<i>Barbus barbus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
9	<i>Barbus balcanicus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
10	<i>Barbus carpathicus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
11	<i>Barbus petenyi</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
12	<i>Cobitis elongata</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
13	<i>Cobitis elongatoides</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
14	<i>Cobitis tanaitica</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
15	<i>Hucho hucho</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
16	<i>Huso huso</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
17	<i>Pelecus cultratus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
18	<i>Romanichthys valsanicola</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
19	<i>Thymallus thymallus</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii
20	<i>Zingel zingel</i>	300	Adulți/Juvenili	Vii	Vii

(2) Capturarea/Recoltarea exemplarelor din speciile de pești de la alin. (1) se va face din siturile prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Numărul exemplarelor din speciile de pești de la alin. (1) este numărul maxim total ce ar putea fi capturat/recoltat la nivelul tuturor siturilor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 decembrie 2027.

(2) Capturarea/Recoltarea, analizarea și eliberarea ulterioară a exemplarelor din speciile de pești prevăzute la art. 1 alin. (1) se realizează numai de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării-Tulcea, denumit în continuare *beneficiarul activității*, cu personal tehnic de specialitate.

(3) Capturarea/Recoltarea exemplarelor din speciile de pești prevăzute la art. 1 alin. (1) se va face folosind metode și mijloace legale, cu respectarea tehnicilor de capturare pentru evitarea rănirii exemplarelor de faună sălbatică, prevăzute de legislația națională în vigoare.

(4) Exemplarele capturate vor fi identificate, analizate și eliberate în stare vie.

(5) Beneficiarul activității trebuie să respecte planurile de management, regulamentele și măsurile de management ale ariilor naturale protejate prevăzute în anexa nr. 1.

(6) Răspunderea asigurării condițiilor de sănătate a speciilor de pești prevăzute la art. 1 alin. (1), pe tot parcursul activităților de la capturare și până la eliberare, revine beneficiarului activității.

(7) Este interzisă folosirea utilajelor care prezintă un grad de uzură ridicat sau pierderi de carburanți și/sau lubrifianți.

(8) Se vor folosi utilaje și mijloace de transport cu motoare performante, dotate cu atenuatoare de zgomot și capotaje în vederea încadrării în nivelul de zgomot admis, respectiv a limitării pe cât posibil a activităților generatoare de poluare fonică.

(9) Beneficiarul activității se obligă să nu degradeze siturile pentru care se aplică derogarea și va ține evidența tuturor categoriilor de deșeuri generate și a modului de eliminare a acestora.

(10) În cazul unor accidente/intervenții care produc prejudicii obiectivelor de conservare sau integrității siturilor se vor demara lucrări de refacere ecologică ce vor fi vizate de administratorul ariilor naturale protejate, iar refacerea ecologică se va face pe cheltuiala beneficiarului activității.

(11) În cazul unui eveniment care pune în pericol mediul se anunță imediat autoritățile pentru protecția mediului: Agenția Națională pentru Mediu și Aree Protejate, Garda Națională de Mediu, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și administratorul ariei naturale protejate.

(12) Pentru activitățile prevăzute la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 7 zile de la data capturării, beneficiarul activității are obligația să transmită direcției județene de mediu și autorității teritoriale care răspunde de silvicultură de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare/recoltare un raport asupra fiecărei acțiuni derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Direcția județeană de mediu transmite Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate și Ministerului Mediului, Apelor

și Pădurilor, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia, în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Raul Pop,
secretar de stat

București, 15 ianuarie 2026.

Nr. 158.

ANEXA Nr. 1

Codul sitului		Denumirea sitului
ROSCI0002		Apuseni
ROSCI0003	ROSAC0003	Arboretele de castan comestibil de la Baia Mare
ROSCI0004	ROSAC0004	Băgău
ROSCI0005		Balta Albă-Amara-Jirlău-Lacul Sărat Căineni
ROSCI0007	ROSAC0007	Bazinul Ciucului de Jos
ROSCI0008	ROSAC0008	Betfia
ROSCI0009		Bisoca
ROSCI0011	ROSAC0011	Pădurea Branîștea Catârilor
ROSCI0013		Bucegi
ROSCI0016		Buteasa
ROSCI0018		Căldările Zăbalei
ROSCI0019		Călimani-Gurghiu
ROSCI0020		Câmpia Careiului
ROSCI0021		Câmpia Ierului
ROSCI0022	ROSAC0022	Canaralele Dunării
ROSCI0023		Cascada Mișina
ROSCI0024	ROSAC0024	Ceahlău
ROSCI0025		Cefa
ROSCI0026	ROSAC0026	Cenaru
ROSCI0027	ROSAC0027	Cheile Bicazului-Hășmaș
ROSCI0030		Cheile Lăpușului
ROSCI0031		Cheile Nerei-Beușnița
ROSCI0032	ROSAC0032	Cheile Rudăriei
ROSCI0033	ROSAC0033	Cheile Șugăului-Munticelu
ROSCI0034	ROSAC0034	Cheile Turenilor
ROSCI0035	ROSAC0035	Cheile Turzii
ROSCI0036	ROSAC0036	Cheile Vârghișului
ROSCI0037	ROSAC0037	Ciomad-Balványos
ROSCI0038		Ciucaș
ROSCI0039	ROSAC0039	Ciuperceni-Desa
ROSCI0040		Coasta Lunii
ROSCI0042		Codru Moma
ROSCI0043	ROSAC0043	Comana
ROSCI0045	ROSAC0045	Coridorul Jiului

Codul sitului		Denumirea sitului
ROSCI0046	ROSAC0046	Cozia
ROSCI0048	ROSAC0048	Crișul Alb
ROSCI0049	ROSAC0049	Crișul Negru
ROSCI0050	ROSAC0050	Crișul Repede amonte de Oradea
ROSCI0051		Cușma
ROSCI0052		Dăncioanea
ROSCI0054		Dealul Cetății Deva
ROSCI0055		Dealul Cetății Lempeș-Mlaștina Hărman
ROSCI0056	ROSAC0056	Dealul Ciocăș-Dealul Vițelului
ROSCI0057	ROSAC0057	Dealul Istrița
ROSCI0058	ROSAC0058	Dealul lui Dumnezeu
ROSCI0061	ROSAC0061	Defileul Crișului Negru
ROSCI0062	ROSAC0062	Defileul Crișului Repede-Pădurea Craiului
ROSCI0063		Defileul Jiului
ROSCI0064	ROSAC0064	Defileul Mureșului
ROSCI0065		Delta Dunării
ROSCI0069	ROSAC0069	Domogled-Valea Cernei (încetat valabilitate)
ROSCI0070		Drocea
ROSCI0071	ROSAC0071	Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa
ROSCI0072	ROSAC0072	Dunele de nisip de la Hanul Conachi
ROSCI0074		Făgetul Clujului-Valea Morii
ROSCI0075		Pădurea Pătrăuți
ROSCI0076		Dealul Mare-Hârlău
ROSCI0077		Fânațele Bârca
ROSCI0083	ROSAC0083	Fântânița Murfatlar
ROSCI0085	ROSAC0085	Frumoasa
ROSCI0087		Grădiștea Muncelului-Cioclovina
ROSCI0088		Gura Vedei-Șaica-Slobozia
ROSCI0090	ROSAC0090	Harghita Mădăraș
ROSCI0093	ROSAC0093	Insulele Stepice Șura Mică-Slimnic
ROSCI0095		La Sărătura
ROSCI0097		Lacul Negru
ROSCI0098	ROSAC0098	Lacul Peșea
ROSCI0099	ROSAC0099	Lacul Știucilor-Sic-Puini-Bonțida
ROSCI0103	ROSAC0103	Lunca Buzăului
ROSCI0104	ROSAC0104	Lunca Inferioară a Crișului Repede
ROSCI0105		Lunca Joasă a Prutului
ROSCI0107	ROSAC0107	Lunca Mircești
ROSCI0108	ROSAC0108	Lunca Mureșului Inferior
ROSCI0109		Lunca Timișului
ROSCI0110		Măgurile Băiței
ROSCI0111	ROSAC0111	Mestecănișul de la Reci
ROSCI0115		Mlaștina Satchinez
ROSCI0120	ROSAC0120	Muntele Tâmpa
ROSCI0122	ROSAC0122	Munții Făgăraș
ROSCI0123		Munții Măcinului
ROSCI0124	ROSAC0124	Munții Maramureșului
ROSCI0125		Munții Rodnei
ROSCI0126		Munții Țarcu
ROSCI0127		Muntioru Ursoaia
ROSCI0128	ROSAC0128	Nordul Gorjului de Est
ROSCI0129	ROSAC0129	Nordul Gorjului de Vest
ROSCI0132	ROSAC0132	Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu

Codul sitului		Denumirea sitului
ROSCI0135	ROSAC0135	Pădurea Bârnova-Repede
ROSCI0137	ROSAC0137	Pădurea Bogății
ROSCI0140	ROSAC0140	Pădurea Călugărească
ROSCI0142	ROSAC0142	Pădurea Dălhăuți
ROSCI0143	ROSAC0143	Pădurea de gorun și stejar de la Dosul Fânațului
ROSCI0147	ROSAC0147	Pădurea de stejar pufos de la Mirăslău
ROSCI0149	ROSAC0149	Pădurea Eșeschioi-Lacul Bugeac
ROSCI0151	ROSAC0151	Pădurea Gârboavele
ROSCI0154		Pădurea Glodeni
ROSCI0157	ROSAC0157	Pădurea Hagieni-Cotul Văii
ROSCI0159	ROSAC0159	Pădurea Homița
ROSCI0161	ROSAC0161	Pădurea Medeleni
ROSCI0162	ROSAC0162	Lunca Siretului Inferior
ROSCI0166		Pădurea Reșca Hotărani
ROSCI0167	ROSAC0167	Pădurea Roșcani
ROSCI0168	ROSAC0168	Pădurea Sarului
ROSCI0170		Pădurea și mlaștinile eutrofe de la Prejmer
ROSCI0171	ROSAC0171	Pădurea și pajiștile de la Mârzești
ROSCI0172	ROSAC0172	Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac
ROSCI0173	ROSAC0173	Pădurea Stârmina
ROSCI0176		Pădurea Tătăruși
ROSCI0177		Pădurea Topana
ROSCI0181	ROSAC0181	Pădurea Uricani
ROSCI0182		Pădurea Verdele
ROSCI0183	ROSAC0183	Pădurea Vlădila
ROSCI0184		Pădurea Zamostea-Lunca
ROSCI0186	ROSAC0186	Pădurile de stejar pufos de pe Târnavă Mare
ROSCI0188	ROSAC0188	Parâng
ROSCI0190	ROSAC0190	Penteleu
ROSCI0194	ROSAC0194	Piatra Craiului
ROSCI0198	ROSAC0198	Platoul Mehedinți
ROSCI0199	ROSAC0199	Platoul Meledic
ROSCI0201		Podișul Nord Dobrogean
ROSCI0202	ROSAC0202	Silvostepa Olteniei
ROSCI0205	ROSAC0205	Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului
ROSCI0206		Porțile de Fier
ROSCI0207		Postăvarul
ROSCI0208	ROSAC0208	Putna-Vrancea
ROSCI0210		Râpa Lechința
ROSCI0211		Podișul Secașelor
ROSCI0212	ROSAC0212	Rarău-Giumalău
ROSCI0213		Râul Prut
ROSCI0214	ROSAC0214	Râul Tur
ROSCI0215	ROSAC0215	Recifii Jurasici Cheia
ROSCI0217		Retezat
ROSCI0218	ROSAC0218	Dealul Mocrei-Rovina-Ineu
ROSCI0219	ROSAC0219	Rusca Montană
ROSCI0221	ROSAC0221	Sărăturile din Valea Ilenei
ROSCI0222		Sărăturile Jijia Inferioară-Prut
ROSCI0224	ROSAC0224	Scroviștea
ROSCI0225	ROSAC0225	Seaca-Optășani
ROSCI0226		Semenic-Cheile Carașului
ROSCI0227	ROSAC0227	Sighișoara-Târnavă Mare

Codul sitului		Denumirea sitului
ROSCI0233	ROSAC0233	Someșul Rece
ROSCI0236		Strei-Hațeg
ROSCI0238	ROSAC0238	Suatu-Cojocna-Crairăt
ROSCI0247	ROSAC0247	Tinovul Mare Poiana Stampei
ROSCI0253	ROSAC0253	Trascău
ROSCI0255	ROSAC0255	Turbăria de la Dersca
ROSCI0257		Tusa-Barcău
ROSCI0259		Valea Călmățuiului
ROSCI0260	ROSAC0260	Valea Cepelor
ROSCI0262	ROSAC0262	Valea Iadei
ROSCI0263	ROSAC0263	Valea Ierii
ROSCI0264		Valea Izei și Dealul Solovan
ROSCI0265		Valea lui David
ROSCI0266	ROSAC0266	Valea Oltețului
ROSCI0268		Valea Vâlsanului
ROSCI0270	ROSAC0270	Vânători-Neamț
ROSCI0274		Agârbiciu
ROSCI0277		Becicherecu Mic
ROSCI0283		Cheile Doftanei
ROSCI0285		Codrii seculari de la Strâmbu-Băiuț
ROSCI0289	ROSAC0289	Coridorul Drocea-Codru Moma
ROSCI0292		Coridorul Rusca Montană-Țarcu-Retezat
ROSCI0295		Dealurile Clujului de Est
ROSCI0296		Dealurile Drăgășaniului
ROSCI0297	ROSAC0297	Dealurile Târnavei Mici-Bicheș
ROSCI0303		Hârtibaciu Sud-Est
ROSCI0304	ROSAC0304	Hârtibaciu Sud-Vest
ROSCI0306	ROSAC0306	Jiana
ROSCI0314		Lozna
ROSCI0320		Pădurea Mociar
ROSCI0322	ROSAC0322	Muntele Șes
ROSCI0323		Munții Ciucului
ROSCI0324		Munții Bihor
ROSCI0326	ROSAC0326	Muscelele Argeșului
ROSCI0328		Obcinele Bucovinei
ROSCI0329	ROSAC0329	Oltul Superior
ROSCI0332		Coșava Mică
ROSCI0341		Pădurea și Lacul Stolnici
ROSCI0342		Pădurea Târgu Mureș
ROSCI0343		Pădurile din Silvestepa Mostiștei
ROSCI0344	ROSAC0344	Pădurile din Sudul Piemontului Căndești
ROSCI0351		Culmea Cucuieți
ROSCI0352	ROSAC0352	Perșani
ROSCI0354	ROSAC0354	Platforma Cotmeana
ROSCI0355		Podișul Lipovei-Poiana Ruscă
ROSCI0356	ROSAC0356	Poienile de la Șard
ROSCI0357	ROSAC0357	Porumbeni
ROSCI0359	ROSAC0359	Prigoria-Bengești
ROSCI0367		Râul Mureș între Morești și Ogra
ROSCI0373		Râul Mureș între Brănișca și Ilia
ROSCI0379		Râul Suceava
ROSCI0381		Râul Târgului-Argeșel-Râușor

Codul sitului		Denumirea sitului
ROSCI0382		Râul Târnava Mare între Copșa Mică și Mihaiț
ROSCI0383		Râul Târnava Mare între Odorheiu Secuiesc și Vânători
ROSCI0384	ROSAC384	Râul Târnava Mică
ROSCI0386	ROSAC0386	Râul Vedea
ROSCI0391	ROSAC0391	Siretul Mijlociu-Bucecea
ROSCI0392		Slatina
ROSCI0395	ROSAC0395	Soveja
ROSCI0406		Zarandul de Est
ROSCI0407		Zarandul de Vest
ROSCI0421		Pădurea celor Două Veverițe
ROSCI0422		Pădurea Dandara-Corneanca
ROSCI0423		Pădurea Dorobanțul
ROSCI0425		Pădurea Șemița
ROSCI0426		Pădurea Ștorobăneasa
ROSCI0427		Pajiștile de la Liteni-Săvădisla
ROSCI0432		Prunișor
ROSCI0439		Valea Chiurușilor
ROSCI0440		Valea Șardului

ANEXA Nr. 2

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant .....

Specia pentru care s-a acordat derogarea .....

Numărul exemplarelor .....

Stadiul de dezvoltare .....

Starea exemplarelor înainte de prelevare .....

Starea exemplarelor după prelevare .....

Locul de prelevare .....

Data prelevării .....

Mijloace, instalații și metode avute în vedere .....

Stocarea și destinația specimenelor .....

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Ațașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data .....

Semnătura .....

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 401 din 17 noiembrie 2025

Dosar nr. 1.417/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.417/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.221/2/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierea din 11 februarie 2025, în Dosarul nr. 3.221/2/2023, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea judecătorilor și procurorilor militari trebuie să cuprindă, în mod cumulativ, elemente din salarizarea personalului din sistemul justiției și elemente specifice din salarizarea cadrelor militare.

Dacă există anumite elemente salariale care se regăsesc atât în anexa nr. V, cât și în anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora judecătorii și procurorii militari pot opta pentru acordarea unui anumit element salarial, respectiv chiar pentru elemente care se regăsesc în salarizarea celor care nu au ajuns la valoarea indemnizației de încadrare prevăzută în Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 30 iunie 2025 cu nr. 1.417/1/2025, termenul de soluționare fiind stabilit pentru data de 17 noiembrie 2025.

II. Dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării

9. Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 303/2022*):

„Art. 205. — (...) (4) Salarizarea și celelalte drepturi cuvenite judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu prevederile legislației privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din sistemul justiției și cu reglementările referitoare la drepturile materiale și

bănești specifice calității de cadru militar activ. În situația în care anumite drepturi sunt prevăzute atât în legislația aplicabilă personalului din sistemul justiției, cât și în cea aplicabilă cadrelor militare, judecătorul sau procurorul militar optează pentru unul dintre aceste drepturi. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, la data de 15 mai 2023, cu nr. 3.221/2/2023, reclamantii, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Apărării Naționale și Direcția Instanțelor Militare, au solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

— anularea deciziilor prin care s-a dispus respingerea contestațiilor pe care le-au formulat împotriva deciziilor de stabilire a drepturilor salariale cuvenite;

— admiterea contestațiilor pe care le-au formulat împotriva deciziilor atacate, acte administrative prin care s-au stabilit drepturile salariale care li se cuvin începând cu data de 1 ianuarie 2023, în temeiul Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*);

— obligarea pârâților Ministerul Apărării Naționale și Direcția Instanțelor Militare să emită decizii de salarizare în conformitate cu dispozițiile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, respectiv cu luarea în considerare a opțiunii fiecărui reclamant asupra tuturor drepturilor care sunt prevăzute atât în legislația aplicabilă personalului din sistemul justiției, cât și în cea aplicabilă cadrelor militare, începând cu data de 15 decembrie 2023 și în continuare, până la încetarea raporturilor de serviciu pentru fiecare reclamant, astfel încât drepturile salariale să cuprindă:

A. drepturi acordate prin legislația personalului din sistemul justiției:

— indemnizația de funcție stabilită potrivit prevederilor din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, care constituie solda de funcție pentru magistrații militari;

— sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică;

— sporul de confidențialitate;

— sporul pentru condiții de muncă vătămătoare sau periculoase;

B. drepturi acordate prin legislația aplicabilă cadrelor militare:

— sporul pentru lucru cu informații clasificate;

— sporul pentru specialist de clasă;

— solda pentru funcția de comandă, acordată doar reclamantilor care ocupă funcții de conducere, prin opțiune între indemnizația de conducere de 10% prevăzută prin legislația personalului din sistemul justiției și solda de comandă prevăzută prin legislația aplicabilă cadrelor militare.

11. În motivarea cererii, reclamantii au arătat, în esență, că au calitatea de judecători și sunt încadrați la Curtea Militară de Apel București, Tribunalul Militar București, Tribunalul Militar Cluj, Tribunalul Militar Iași și Tribunalul Militar Timișoara.

12. Având în vedere dreptul de opțiune introdus prin dispozițiile art. 205 alin. (4) teza ultimă din Legea nr. 303/2022, în conformitate cu care, în situația în care anumite drepturi sunt prevăzute atât în legislația aplicabilă personalului din sistemul justiției, cât și în cea aplicabilă cadrelor militare, judecătorul sau procurorul militar optează pentru unul dintre aceste drepturi, apreciază că, de la data intrării în vigoare a Legii nr. 303/2022, salarizarea judecătorilor și procurorilor militari cuprinde atât drepturile prevăzute în legislația aplicabilă familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională (anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017), cât și drepturile prevăzute în legislația aplicabilă familiei ocupaționale de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” (anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017), cu excepția drepturilor comune acestor două familii ocupaționale.

13. În condițiile în care reglementarea salarizării magistraților militari este cuprinsă în textul Legii nr. 303/2022, respectiv în

art. 205 alin. (4), care sunt norme juridice speciale, deci derogatorii de la celelalte norme juridice generale prin care este reglementată salarizarea, la acordarea drepturilor salariale cuvenite judecătorilor militari prevăzute prin prevederile legislației privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din sistemul justiției și a celor referitoare la salarizarea cadrelor militare active, desigur cu exercitarea dreptului de opțiune în ipoteza incidenței prevederilor art. 205 alin. (4) teza ultimă din Legea nr. 303/2022, nu se creează o *lex tertia*, întrucât prevederile anexei nr. V și anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile, în cazul magistraților militari, ca norme juridice de trimitere.

14. Cum legiuitorul nu a dispus nicio excepție de la prevederile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, se constată că și în privința drepturilor salariale cuvenite magistraților militari, începând cu data de 15 decembrie 2022, este incident principiul conform căruia unde legea nu distinge nici noi nu trebuie să distingem.

15. Prin dispozițiile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 teza ultimă, potrivit căreia, în situația în care anumite drepturi sunt prevăzute atât în legislația aplicabilă personalului din sistemul justiției, cât și în cea aplicabilă cadrelor militare, judecătorul sau procurorul militar optează pentru unul dintre aceste drepturi, legiuitorul a înțeles să înlăture limitarea impusă prin prevederile art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, realizând în drept o revenire la situația anterioară intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (*Legea-cadru nr. 330/2009*).

16. Această concluzie rezultă indubitabil din faptul că dispozițiile art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt dispoziții contrare prevederilor art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, astfel că, în temeiul art. 294 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 303/2022, dispozițiile art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt abrogate implicit de la data intrării în vigoare a Legii nr. 303/2022.

17. Pârâțul Ministerul Apărării Naționale, în nume propriu și pentru pârâta Direcția Instanțelor Militare, a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, având ca obiect cele două întrebări preluate în sesizare.

IV. Punctul de vedere al instanței de trimitere asupra sesizării

18. Completul de judecată care a formulat sesizarea a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, corelată cu art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

— sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— există o cauză în curs de judecată, în primă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal;

— litigiul pendinte este început după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă actual, acțiunea fiind înregistrată pe rolul instanței la data de 15 mai 2023;

— chestiunile de drept ce necesită a fi lămurite privesc interpretarea dispozițiilor art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, cu referire la art. 70 coroborat cu art. 69 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv dacă drepturile materiale și bănești specifice calității de cadru militar activ și dreptul de opțiune al judecătorilor militari la care se face

referire în acest text de lege privesc inclusiv drepturile de natură salarială, în condițiile în care, potrivit legii-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, pentru calitatea de cadru militar în activitate, judecătorii militari mai beneficiază doar de solda de grad specifică acesteia;

— chestiunea de drept ce necesită intervenția instanței supreme este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor menționate depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât pretențiile reclamantilor vizează recalcularea indemnizațiilor de încadrare prin raportare la prevederile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, luând în considerare drepturile acordate prin legislația incidentă din sistemul justiției, precum și drepturile acordate prin legislația specifică cadrelor militare în activitate;

— în urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o decizie de recurs în interesul legii.

19. Opinia cu privire la dezlegarea chestiunii de drept a completului de judecată al instanței de trimitere este că norma în discuție nu permite cumularea aceluiași element salarial în situația în care este prevăzut de ambele sisteme salariale (sistemul justiției și cel aplicabil cadrelor militare), ci permite libertatea de alegere a celui mai favorabil și obținerea în plus a celorlalte elemente salariale care nu sunt prevăzute decât de unul dintre sisteme. Textul art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 nu face o distincție în privința drepturilor specifice calității de militar activ, astfel că opțiunea judecătorilor militari vizează inclusiv drepturile salariale specifice cadrelor militare în activitate.

20. Având în vedere scopul pentru care au fost recunoscute (nediminuarea veniturilor la data de 1 ianuarie 2010, conform art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009) și aplicarea lor temporară, elementele care se regăseau în salarizarea celor care nu au ajuns la valoarea indemnizației de încadrare prevăzută în Legea-cadru nr. 330/2009 nu pot forma obiectul opțiunii judecătorilor militari.

21. Articolul 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 este o normă de bază care stabilește cadrul legal privind modul în care judecătorii și procurorii militari pot fi salariați, astfel că orice dispoziție legală contrară se abrogă, după cum prevede expres art. 294 alin. (5) lit. c) din același act normativ.

22. Identificarea elementelor salariale echivalente, care se regăsesc atât în anexa nr. V, cât și în anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și pentru care judecătorii militari au un drept de opțiune, se face pentru fiecare element în parte, în funcție de scopul și natura dreptului recunoscut, prioritatea funcțiilor și a responsabilităților etc.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Unul dintre reclamânți a solicitat să fie respinsă ca inadmisibilă solicitarea părților de a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, apreciind că nu sunt incidente dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

24. Astfel, consideră că dispozițiile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 sunt suficient de clare și predictibile, în condițiile în care, spre deosebire de textul art. 74 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, legiuitorul din anul 2022 a înțeles să revină la cadrul normativ anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, extinzând elementele salariale specifice calității de cadru militar activ care se cuvin judecătorilor și procurorilor militari.

25. Analizând normele juridice prin care legiuitorul a reglementat salarizarea judecătorilor și procurorilor militari din anul 1999 până în prezent, se poate constata, fără nicio dificultate, că drepturile salariale în litigiu au fost acordate acestor magistrați până la intrarea, în integralitate, în vigoare a

Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv ca sume compensatorii după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, iar după data de 1 ianuarie 2018, în temeiul art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

26. Pârâtu Ministerul Apărării Naționale, în nume propriu și pentru pârâta Direcția Instanțelor Militare, a apreciat că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cererea pe care au formulat-o în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

27. Aceasta pentru că, analizând dispozițiile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, se observă că legiuitorul prezintă, succint, drepturile judecătorilor și procurorilor militari, scoțând în evidență, pe de o parte, salarizarea acestora (stabilită potrivit familiei ocupaționale căreia magistratul îi aparține), iar, pe de altă parte, celelalte drepturi convenite judecătorilor și procurorilor militari, fără a le enumera pe cele din urmă.

28. În acest context, consideră că teza întâi a art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 este similară cu dispozițiile art. 2 alin. (1) din anexa nr. V la Legea-cadru 153/2017 și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, în prezent abrogată.

29. Or, fără a exclude salarizarea din categoria drepturilor recunoscute judecătorilor și procurorilor militari, maniera în care ipoteza juridică conținută în teza a doua a art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 este expusă conduce la concluzia că anumite drepturi din categoria celorlalte drepturi convenite judecătorilor și procurorilor militari pot face obiectul opțiunii, nu și salarizarea acestora.

30. Prin urmare, în accepțiunea instituției militare, spiritul legii este acela de a permite magistratului militar să opteze asupra dreptului, altul decât cel salarial, consacrat în acte normative distincte, aplicabile unor categorii profesionale diferite.

31. În justificarea acestei opinii a invocat inclusiv dispozițiile art. 69 alin. (1) și ale art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, care stipulează că, în materia salarizării, „*Pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiție*”, iar „*Pentru calitatea de cadru militar în activitate, (...) mai beneficiază de solda de grad*”.

32. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile au formulat puncte de vedere după cum urmează:

— reclamantii au achiesat parțial la raport, arătând că, într-adevăr, textele de lege în discuție sunt suficient de clare, nefiind susceptibile de interpretări contradictorii. Au apreciat însă că cele două decizii ale Curții Constituționale menționate în raport, pronunțate în anii 2020 și 2021, și-au pierdut aplicabilitatea după intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2022;

— pârâtu Ministerul Apărării Naționale a arătat că dispozițiile art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 se interpretează coroborat cu cele ale art. 69 alin. (1) și art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ipoteza juridică din teza a doua a art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 conduce la concluzia că anumite drepturi din categoria celorlalte drepturi convenite judecătorilor și procurorilor militari pot face obiectul opțiunii, nu și salarizarea acestora. A apreciat că, deși sesizarea de față nu îndeplinește condițiile de admisibilitate, pentru evitarea apariției unei practici judiciare neunitare, ar putea fi dată o îndrumare asupra interpretării dispozițiilor art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022.

VI. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

33. Față de conținutul celor două întrebări adresate instanței supreme, s-a apreciat că nu este necesară consultarea instanțelor pentru comunicarea practicii judiciare.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

34. În procedurile de unificare a practicii judiciare nu au fost identificate decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție care să prezinte relevanță în lămurirea chestiunilor ce fac obiectul prezentei sesizări.

35. Din verificările efectuate s-au identificat deciziile Curții Constituționale nr. 324 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1270 din 21 decembrie 2020, și nr. 7 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 21 aprilie 2021, ale căror considerente sunt relevante, după cum se va arăta în continuare.

36. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 324 din 11 iunie 2020 s-au reținut următoarele: „62. Referitor la critica potrivit căreia lit. B a capitolului 1 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 nu reglementează niciun nivel de salarizare pentru procurorii militari, aceasta este neîntemeiată, întrucât regimul salarizării acestora poate fi dedus cu ușurință din punctul 3 al anexei nr. V coroborat cu art. 69 alin. (1) al anexei nr. VI la aceeași lege care prevede că pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.

63. Astfel, art. 69 alin. (1) din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede clar: «(1) Pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.» Așadar, procurorii militari nu beneficiază de un regim dublu de salarizare, respectiv de personal din sistemul justiției și de personal din domeniul apărării, ci numai de cel care îi privește pe procurori ca parte a sistemului justiției.”

37. Și la paragraful 35 al Deciziei nr. 7 din 14 ianuarie 2021, Curtea Constituțională a arătat că „regimul salarizării procurorilor militari poate fi dedus din punctul 3 al anexei nr. V coroborat cu art. 69 alin. (1) al anexei nr. VI la aceeași lege care prevede că pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției. Astfel, art. 69 alin. (1) din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede clar: «(1) Pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.» Așadar, procurorii militari nu beneficiază de un regim dublu de salarizare, respectiv de personal din sistemul justiției și de personal din domeniul apărării, ci numai de cel care îi privește pe procurori ca parte a sistemului justiției”.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

38. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

39. Temeiul sesizării este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă și cea de contencios administrativ ce vizează raporturile de serviciu ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

40. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar, conform alin. (3) al aceluiași articol, „(...) prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

41. În conformitate cu art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra

unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

42. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept;

d) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

e) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

43. Verificând îndeplinirea acestor condiții, se constată că sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate referitoare la obiectul cauzei în care a fost formulată cererea de pronunțare a hotărârii prealabile și stadiul procedurii, întrucât instanța de trimitere este investită cu soluționarea cauzei în contencios administrativ și fiscal având ca obiect anularea actelor administrative constând în deciziile prin care s-au respins contestațiile formulate de reclamantii judecători militari împotriva deciziilor de stabilire a drepturilor salariale.

44. Așadar, litigiul în cadrul căruia s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se circumscrie domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

45. În privința condiției referitoare la existența unei veritabile chestiuni de drept, care să genereze, prin interpretări diferite, practică judiciară neunitară și asupra căreia instanța supremă să nu se fi pronunțat, se constată că aceasta nu este îndeplinită, în raport cu cele două întrebări ale sesizării, pentru argumentele ce vor fi arătate în continuare.

46. În absența unei definiții legale a noțiunii de „chestiune de drept”, examinarea îndeplinirii acestei cerințe trebuie verificată prin raportare la jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul hotărârii prealabile reglementat de art. 519-521 din Codul de procedură civilă în care, în mod constant, s-a subliniat că este necesar ca sesizarea să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

47. Cu alte cuvinte, chestiunea de drept trebuie să fie una reală și veritabilă, iar o atare calificare există numai atunci când norma de drept supusă discuției este îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii judiciare neunitare.

48. Caracterul veritabil al chestiunii de drept trebuie să rezulte din încheierea de sesizare pronunțată de instanța de trimitere, întrucât completul de judecată investit cu soluționarea pricinii este ținut, în primul rând, să stabilească dacă este o problemă de interpretare, care să prezinte dificultate și care implică riscul unor dezlegări diferite în practică, semnalând complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie

prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

49. În cauza de față această condiție nu este îndeplinită întrucât analiza încheierii de sesizare cu privire la ambele întrebări formulate demonstrează că instanța de trimitere nu are nicio dificultate în a determina sensul normelor de drept în discuție, expunând un punct de vedere clar și argumentat cu privire la modul de interpretare a acestora, fără a prezenta și alte posibile interpretări ori elemente care să conducă la concluzia că textele de lege vizate ar fi neclare ori susceptibile de interpretări contradictorii.

50. Or, în lipsa unei dificultăți reale, interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin în exclusivitate instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, iar nu Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizate în procedura hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept. Altfel spus, raționamentul judiciar aparține judecătorului cauzei și impune aplicarea mecanismelor de interpretare a normelor juridice și de apreciere a situațiilor de fapt concrete, operațiune ce nu poate fi atribuită Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

51. Instanța de trimitere a ignorat, însă, în mod nepermis procedural ipoteza normei stipulate în art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dând prevalență obligativității sesizării, fără însă a realiza convenita și prealabila verificare și constatare a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate care îi îngăduiau un atare demers, inclusiv cea referitoare la existența unei chestiuni de drept, pentru că numai atunci ar putea intra în acțiune dispoziția normei juridice anterior menționate, potrivit cu care completul de judecată investit cu soluționarea procesului „*va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

52. De asemenea, se reține, cât privește cea de-a doua întrebare adresată, că formularea nu se circumscrie exigențelor mecanismului de unificare activat, deoarece nu se urmărește o interpretare și dezlegare de principiu asupra unor norme juridice, ci se solicită instanței a răspunde, după efectuarea unor

57. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.221/2/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 205 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea judecătorilor și procurorilor militari trebuie să cuprindă, în mod cumulativ, elemente din salarizarea personalului din sistemul justiției și elemente specifice din salarizarea cadrelor militare.

Dacă există anumite elemente salariale care se regăsesc atât în anexa nr. V, cât și în anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora judecătorii și procurorii militari pot opta pentru acordarea unui anumit element salarial, respectiv chiar pentru elemente care se regăsesc în salarizarea celor care nu au ajuns la valoarea indemnizației de încadrare prevăzută în Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 13 mai 2024

Dosar nr. 7.335/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamanta X, în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Sănătății, având ca obiect *anularea act administrativ-fiscal*.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamanta prin avocați cu împuternicire avocațială la dosar, pârâții Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, lipsind ceilalți pârâți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că este primul termen de judecată în cauză, după care:

Pârâții Ministerul Muncii și Solidarității Sociale solicită/învederează că dorește să ia cunoștință de răspunsul la întâmpinare.

Curtea procedează la comunicarea unui exemplar al răspunsului la întâmpinare către pârât și aduce la cunoștință că, în esență, s-au făcut apărări punctuale pe excepții, cu documente relative la taxa de timbru depusă și la procedura prealabilă.

Reclamanta, prin avocat, depune la dosar în ședință publică extrasul de pe portalul ICCJ prin care dovedește definitivarea Deciziei nr. 3 a Curții de Apel Cluj. De asemenea, depune extrase de pe portalul Tribunalului Cluj și al Curții de Apel Cluj prin care dovedește că s-a definitivat inclusiv acțiunea în anulare a actului administrativ-fiscal care fusese suspendat în baza art. 413, până la rămânerea definitivă a acțiunii în anularea ordinelor, și extrase de pe portal pentru a dovedi definitivarea cererii de suspendare întemeiate pe dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004. În plus, depune și încheierea de suspendare a acțiunii privind anularea actelor administrativ-fiscale, întemeiată pe dispozițiile art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. De asemenea, comunică un exemplar al acestora și către pârâții prezent.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită acordarea unui termen pentru a putea să ia cunoștință de conținutul înscrisurilor depuse în ședință publică.

Reclamanta, prin avocat, învederează că înscrisurile depuse nu reprezintă înscrisuri noi, ci reprezintă ceea ce s-a invocat prin actele depuse deja la dosar, iar faptul că aceste demersuri s-au definitivat nu poate să conducă la amânarea cauzei.

Curtea învederează că înscrisurile anexate răspunsului la întâmpinare reprezintă documente care se regăsesc deja la dosar, motiv pentru care dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a da posibilitate părților să ia cunoștință de înscrisurile depuse în ședință publică.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, a răspuns reclamanta, prin avocați cu împuternicire avocațială la dosar, pârâții Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, lipsind ceilalți pârâți.

La interpelarea instanței, pârâții, prin consilier juridic, solicită acordarea unui termen.

Reclamanta, prin avocat, învederează că orice solicitare de acordare a unui termen trebuie motivată. Potrivit dispozițiilor art. 201 alin. (2) teza a II-a din Codul de procedură civilă, de răspunsul la întâmpinare pârâții va lua cunoștință de la dosarul cauzei.

La interpelarea instanței, pârâții, prin consilier juridic, învederează că solicită amânarea cauzei pentru a se lua cunoștință de documentele depuse în ședință, mai ales cu privire la documentele reprezentând extrase de pe portalul instanțelor.

Reclamanta, prin avocat, arată că respectivele extrase au fost opționale, putând să nu le depună, portalul fiind public, arătând că înscrisurile atestă ceea ce s-a pronunțat până acum.

Constată Curtea că motivul invocat de partea pârâtă nu este un motiv temeinic procedural, pentru a se putea amâna, având în vedere extrasele din sistemul ECRIS care au fost depuse, acestea nefiind înscrisuri noi, nu se pretinde de partea reclamantă care le-a depus că s-ar schimba situația invocată prin cererea de chemare în judecată, astfel că va respinge cererea de amânare, însă va amâna pronunțarea în situația rămânerii în pronunțare la acest termen, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise.

La interpelarea instanței, părțile prezente solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Curtea încuviințează proba cu înscrisurile de la dosar și acordă cuvântul cu prioritate pe excepția netimbrării invocată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Reclamanta, prin avocat, având cuvântul asupra excepției netimbrării, solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată, dovada achitării taxei de timbru aflându-se la dosar.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției așa cum a fost formulată.

Curtea va respinge excepția netimbrării invocată prin întâmpinare de Ministerul Muncii, având în vedere că la dosar, fila 77 vol. I, se regăsește dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 400 lei, astfel cum a fost stabilită de către instanța de judecată.

Curtea pune în discuție excepțiile invocate de Ministerul Sănătății prin întâmpinare, respectiv cu prioritate inadmisibilitatea acțiunii în constatare formulate de către reclamantă, în sensul de a o califica ca fiind apărare de fond sau o veritabilă excepție.

Reclamanta, prin avocat, învederează că față de modalitatea formulării acesteia se pot pune concluzii ca pentru o veritabilă excepție.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, apreciind că aceasta este o veritabilă excepție.

Reclamanta, prin avocat, având cuvântul asupra excepției inadmisibilității, învederează că nu este vorba despre o acțiune în constatare, ci se solicită anularea actelor, însă practica ICCJ este în sensul că, chiar dacă ar fi o acțiune în constatare, ar fi admisibilă pentru că se tinde la anularea respectivelor acte.

Curtea acordă cuvântul asupra excepției inadmisibilității invocată de Ministerul Sănătății ca urmare a lipsei procedurii prealabile.

Reclamanta, prin avocat, solicită respingerea excepției, arătând că la fila 4 din răspunsul la întâmpinare a arătat că, potrivit art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, nu ar fi fost nevoie de o asemenea plângere prealabilă, însă, pentru că a anticipat o posibilă interpretare contrară, a formulat și plângere prealabilă, fiind anexat înscrisurilor depuse la dosar și răspunsul dat de Ministerul Sănătății, din care rezultă că au primit această plângere prealabilă.

Reclamanta, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției, astfel cum a fost formulată.

Curtea se va pronunța asupra excepției odată cu fondul cauzei și acordă cuvântul asupra excepției lipsei calității procesuale pasive invocate de Ministerul Muncii.

Pârâții, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției pentru considerentele expuse pe larg în întâmpinare. Partea arată că deciziile de impunere sunt emise de către Ministerul de Finanțe prin ANAF, Ministerul Muncii neavând atribuții de colectare a taxelor și impozitelor sau de verificare a legalității impunerii acestora.

Reclamanta, prin avocat, solicită respingerea acesteia, arătând că este de acord că nu intră în atribuțiile Ministerului Muncii cele semnalate de pârât, însă în cauză nu se cere anularea unor acte administrativ-fiscale, ci anularea ordinelor emise inclusiv de către ministrul muncii.

Curtea se va pronunța odată cu fondul cauzei și acordă cuvântul asupra excepției lipsei calității procesuale pasive a Guvernului, invocată prin întâmpinare.

Reclamanta, prin avocat, arată că a indicat în fila 2 din răspunsul la întâmpinare inclusiv, parțial, puterea de lucru judecat a Sentinței nr. 3 a Curții de Apel Cluj, în care au fost invocate marea majoritate a acestor excepții, fiind respinse. Însă, cu referire la chemarea în judecată a Guvernului, nu se poate invoca excepția puterii de lucru judecat pentru că în litigiul conex această entitate nu a figurat ca parte, motiv pentru care, strict pe această excepție, urmează ca instanța să aprecieze, pentru toate celelalte fiind putere de lucru judecat.

Pârâtul, prin consilier juridic, lasă la aprecierea instanței această excepție.

Curtea acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, arătând că obligațiile fiscale principale și accesorii stabilite în sarcina reclamantei, în quantum de 14.500.000 lei, i se impută, motivându-se că, chiar dacă îndeplinește condițiile prevăzute de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, nu îndeplinește alte două condiții prevăzute în cuprinsul ordinelor atacate, respectiv condiția unei cifre de afaceri minime de 80% realizate din construcții, pe teritoriul României, și a doua condiție ca salariații pentru care se aplică facilitățile fiscale să nu fi fost detașați. Prima condiție a fost instituită prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Strategie și Prognoză nr. 239/2019 și a fost preluată în 4 ordine subsecvente. Partea a formulat cerere în anularea deciziilor de impunere și a raportului de inspecție fiscală, de asemenea, a formulat cerere de suspendare în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004, care a fost admisă definitiv, astfel cum a dovedit prin înscrisurile depuse la dosar, precum și cerere de suspendare întemeiată pe dispozițiile art. 15 din legea contenciosului, cerere care a fost, de asemenea, admisă definitiv, și cerere de suspendare a acțiunii în anularea actelor administrativ-fiscale întemeiată pe dispozițiile art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, cerere admisă până la soluționarea definitivă a acțiunii în anularea ordinului ce face obiectul dosarului de fond. Cu privire la modalitatea de calcul al cifrei de afaceri, reclamanta, prin avocat, învederează că a arătat unde anume cele două ordine a căror anulare o solicită fac referire la Ordinul nr. 239/2019, ordinul-mamă dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal. Prin OUG nr. 43/2019, art. 60 pct. 5 a fost modificat, de esență fiind adăugarea lit. e), care face trimitere la anumite ordine ce vor fi emise, arătând clar și ceea ce urmează să reglementeze aceste ordine. Prin Sentința nr. 3/2022 pronunțată de Curtea de Apel Cluj și rămasă definitivă prin respingerea recursului de către ÎCCJ, curtea de apel a constatat nulitatea Ordinului nr. 239/2019. În afară de anularea acestui ordin, au fost anulate și alte două ordine succesiv, respectiv Ordinul nr. 1.942/2020 și nr. 2.841/2020.

Un al doilea motiv pentru care reclamanta a solicitat anularea mecanismului de calcul al cifrei de afaceri rezidă în faptul că s-au încălcat competențele atribuite președintelui Comisiei Naționale pentru Strategie și Prognoză. Art. 2 lit. n din Legea nr. 554/2004 vorbește de încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege, ca fiind un exces de putere. Autoritățile emitente ale celor două ordine au încălcat, practic, competența atribuită prin dispozițiile art. 60 pct. 5 lit. e), competență atribuită strict președintelui Comisiei Naționale pentru Strategie și Prognoză. De asemenea, potrivit art. 147 alin. (17) din Codul fiscal, la care face trimitere art. 60 pct. 5 lit. d), arată foarte clar că prin aceste ordine puteau fi reglementate strict „*modelul, conținutul, modalitatea de depunere și gestionare a declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*”, nu altceva.

În ceea ce privește motivele comune privind nelegalitatea tuturor dispozițiilor contestate, reclamanta arată că se restrâng drepturile reclamantei prin instituirea nelegală a unor condiții suplimentare celor prevăzute în Codul fiscal. Prin decizia de soluționare a contestației fiscale se arată simplist faptul că, deși îndeplinește aceste condiții, totuși, dispozițiile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal trimit la aceste ordine.

În altă ordine de idei, în conformitate cu dispozițiile art. 78 din Legea nr. 24/2000, ordinele ar fi trebuit să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, or, așa cum a arătat, ele trebuiau, potrivit dispozițiilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal și art. 147 alin. (17), să reglementeze cu totul altceva. În plus, potrivit art. 58 alin. (1) și (3) și art. 69 din Legea nr. 24/2000, asemenea modificări sau completări pot fi realizate prin norme cu forță juridică egală sau superioară reglementării pe care o modifică, în speță, Codul fiscal. Art. 62 din Legea nr. 24/2000 reglementează faptul că dispozițiile de modificare și completare se încorporează în actul de bază.

Reclamanta, prin avocat, învederează cu privire la Decizia ICCJ nr. 19/2022, pronunțată în Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care ÎCCJ se pronunță asupra unui act normativ adoptat în aplicarea legii și care prevede dispoziții contrare acestei legi. Cu privire la aceste aspecte ICCJ reține că „*se va ține cont de actul cu forță juridică superioară și nu de ordinul emis în aplicarea legii*”, chestiune care se aplică și situației reclamantei. De asemenea, prin această jurisprudență se face trimitere la o decizie a CCR nr. 498/2018, care, la rândul său, reține că „*reglementările secundare au caracter tehnic și nu pot fi izvor primar de drept*”. Mai departe, partea apreciază că ordinele, în modalitatea în care au fost reglementate, încalcă în mod direct principiul unicității reglementării ce conduce la un paralelism normativ. Mai mult decât atât, faptul că există astfel de reglementări determină incertitudine generală. Prin modalitatea în care aceste ordine sunt reglementate se încalcă în mod expres principiile legalității și certitudinea impunerii, acestea fiind prevăzute în mod expres în Codul fiscal, la art. 3 lit. b) și art. 4 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul, prin emiterea acestor ordine, a creat contextul necesar pentru ca principiul *in dubio contrafiscum* să nu se mai aplice.

Partea apreciază că există un exces de putere suplimentar celui prezentat de către apărătorul reclamantei, prin raportare la încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor. În definitiv, este vorba despre o restrângere a cifrei de afaceri la activitatea desfășurată pe teritoriul României și cu o interdicție de aplicare a facilităților în cazul salariaților detașați. În acest context există exces de putere pentru că, pe de o parte, această restrângere a modalității de calcul al cifrei de afaceri este susținută de acte normative care au fost anulate în mod definitiv, pe de altă parte, există o modalitate de calcul al cifrei de afaceri și condiții suplimentare, respectiv să nu aibă salariați detașați, condiții care nu au fost prevăzute de legislația primară, la momentul la care s-a procedat la inspecție fiscală.

În ce privește lipsa de previzibilitate, suplimentar cauzelor CJUE și CEDO la care a făcut trimitere, reclamanta face trimitere la procedura din anul 2022 de acordare a facilităților fiscale din domeniul construcțiilor. Această procedură face obiectul Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.520/2022 și a fost publicată și în Monitorul Oficial. Partea învederează că este foarte clar că în cauză este incidentă o normă care nu este previzibilă, nu este clară, din nou se confirmă faptul că există mai multe acte subsecvente care reglementează aceleași aspecte, ce creează confuzie față de destinatarii acestei legislații, și, din nou, există o lipsă majoră de previzibilitate. Pentru aceste argumente, reclamanta, prin apărători, solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și arată că solicită acordarea cheltuielilor de judecată constând în taxă judiciară de timbru și onorariu de avocat, dovada acestor din urmă cheltuieli fiind depusă la prezentul termen de judecată.

Reclamanta, prin avocat, învederează că în cauză a mai fost invocată de Ministerul Sănătății prin întâmpinarea formulată excepția rămânerii fără obiect a cererii de judecată prin raportare la abrogarea ordinelor.

Curtea acordă cuvântul asupra excepției *rămânerii fără obiect a cererii de judecată prin raportare la abrogarea ordinelor.*

Reclamanta, prin avocat, învederează că este vorba despre o confuzie. Chiar dacă au fost abrogate ordinele invocate, acestea produc efecte în continuare, fiind vorba despre o abrogare care vizează viitorul, nu trecutul.

Pârâtul, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției astfel cum a fost invocată de către Ministerul Sănătății. Pe fond solicită respingerea acțiunii, ca nefondată, pentru considerentele

expuse pe larg prin întâmpinare. Partea menționează că ordinele au fost emise în mod temeinic și legal, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare. Cu privire la cheltuielile de judecată solicitate de către reclamantă, partea solicită respingerea acestora, ca nefondate.

Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare, urmând a amâna pronunțarea pentru două săptămâni.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 20.05.2024.

Pronunțată în ședință publică.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 20 mai 2024

Dosar nr. 7.335/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 27.06.2024.

Pronunțată în ședință publică.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 27 mai 2024

Dosar nr. 7.335/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 10.06.2024.

Pronunțată în ședință publică.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 10 iunie 2024

Dosar nr. 7.335/2/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 25.06.2024.

Pronunțată în ședință publică.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25 iunie 2024

Dosar nr. 7.335/2/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 28.06.2024.

Pronunțată în ședință publică.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28 iunie 2024

Dosar nr. 7.335/2/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 15.07.2024.

Pronunțată în ședință publică.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1.321

Ședința publică din data de 15 iulie 2024

Dosar nr. 7.335/2/2023

Curtea constituită din:

Președinte: — X

Grefier: — X

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta X, în contradictoriu cu pârâții Guvernul României prin Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Sănătății, având ca obiect *anulare act administrativ-fiscal*.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 13.05.2024, susținerile părții prezente fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte din prezenta, însă Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat succesiv pronunțarea, la datele de 27.05.2024, 10.06.2024, 25.06.2024, 28.06.2024, și, pentru astăzi, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 3.11.2023 cu nr. 7.335/2/2023, reclamanta X a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

1. anularea parțială a anexei nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

2. anularea parțială a anexei nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

3. anularea parțială a secțiunii A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: mecanismul de calcul al cifrei de afaceri este cel stabilit prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor;

4. anularea parțială a notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2, secțiunea A din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

5. anularea parțială a secțiunii B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

6. anularea parțială a notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

7. anularea parțială a notei din secțiunea A, anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de ministrul finanțelor, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor;

8. anularea parțială a notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de ministrul finanțelor, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

9. obligarea părților adverse la suportarea, în solidar, a cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers, în temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă.

În motivarea cererii, reclamanta a susținut că prin Decizia de impunere nr. F-PH_311/15.07.2022 au fost stabilite în sarcina acesteia obligații fiscale suplimentare în quantum total de 7.751.907 lei, defalcate după cum urmează:

— obligația fiscală stabilită suplimentar reprezentată de „CAS angajat” pentru perioada 1.01.2019-28.02.2022, constituită din baza impozabilă stabilită suplimentar, în quantum de 29.856.240 lei, precum și a contribuției, în quantum de 7.464.060 lei;

— obligația fiscală suplimentară reprezentată de „sănătate angajat total” pentru perioada 1.01.2019-28.02.2022, constituită din baza impozabilă stabilită suplimentar, în quantum de 29.635.560 lei, respectiv contribuție stabilită suplimentar, în quantum de 2.963.556 lei;

— obligația fiscală suplimentară reprezentată de „contribuție asiguratorie” pentru perioada 1.01.2019-28.02.2022, constituită din baza impozabilă stabilită suplimentar, în quantum de 30.014.800 lei, respectiv contribuție stabilită suplimentar, în quantum de 675.333 lei;

— obligația fiscală suplimentară reprezentată de „impozit pe venituri din salarii” pentru perioada 1.01.2019-28.02.2022, constituită din baza impozabilă stabilită suplimentar, în quantum de 30.723.404 lei, respectiv impozit stabilit suplimentar, în quantum de 1.903.382 lei.

În plus, prin decizia de impunere au fost stabilite pe minus anumite sume, respectiv „CAS construcții” sume stabilite pe minus în cuantum de – 4.755.800 lei cu titlu de contribuție și – 22.380.235 lei cu titlu de bază impozabilă, precum și „contribuție asigurări construcții” sume stabilite pe minus în cuantum de – 498.624 lei cu titlu de contribuție și – 22.161.066 lei cu titlu de bază impozabilă, ca urmare a unei pretense încadrări eronate din partea contribuabilului a acestor facilități fiscale.

Reclamanta a menționat că, în prezent, obligațiile fiscale imputate sunt în cuantum de 14.533.211 lei, fiind formate din obligații fiscale principale și accesorii.

Reclamanta susține că desfășoară activitatea principală aferentă codului CAEN 4329 — Alte lucrări de instalații pentru construcții. Ca urmare a instituirii facilităților fiscale din sectorul construcțiilor prin OUG nr. 114/2018, astfel cum au fost ulterior modificate prin OUG nr. 43/2019, a aplicat aceste facilități în perioada 1.01.2019-31.05.2021, în acord cu prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal.

Cu toate acestea, în urma controlului inopinat ce a avut loc în luna mai 2022, reclamanta a fost supusă unei inspecții fiscale ce a vizat perioada 1.01.2019-28.02.2022, obiectul inspecției fiind limitat până la data de 31.05.2021, dată până la care a aplicat efectiv facilitățile anterior menționate.

Ca urmare a activității de inspecție, în sarcina reclamantei au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în cuantum de 7.751.907 lei, reprezentând impozit pe veniturile din salarii, CASS angajat, CAS angajat, CAM, CAS în construcții și CAM în construcții.

Pentru a dispune în acest sens, autoritățile fiscale au apreciat că reclamanta nu întrunește condiția unei cifre de afaceri de minimum 80% realizate din activitatea de construcții desfășurată pe teritoriul României, iar salariații acesteia sunt detașați, motiv pentru care nu sunt aplicabile facilitățile fiscale acordate.

Condiția realizării unei cifre de afaceri de minimum 80% din activitatea de construcții desfășurată pe teritoriul României a fost instituită prin ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/2019, aspectele astfel reglementate fiind preluate, ulterior, prin acte subsecvente, respectiv prin ordinele nr. 3.063/1.376/1.430/2019, nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020 și nr. 203/207/188/2021.

Cu privire la OPCNSP nr. 239/2019, reclamanta menționează că a fost constatată, în mod definitiv, sancțiunea nulității, împrejurare ce conduce la anularea dispozițiilor privind modalitatea de calcul al cifrei de afaceri, preluate și în cele 4 ordine subsecvente, indicate *supra*, astfel cum vom detalia în cuprinsul prezentei acțiuni.

În ceea ce privește interdicția aplicării facilităților fiscale cu privire la salariații detașați, condiție ce se regăsește în cele 6 ordine indicate prin prezentul demers, reclamanta arată că aceste condiții suplimentare sunt vădit nelegale, motiv pentru care se impune admiterea acțiunii formulate și anularea acestor dispoziții.

Împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, reclamanta susține că a formulat contestație fiscală, cerere în anulare și cerere de suspendare întemeiată atât pe dispozițiile art. 14, cât și pe dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004.

Cererea de suspendare întemeiată pe dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004 a format obiect al Dosarului nr. 625/42/2022 și a fost admisă, în mod definitiv, până la soluționarea, în primă instanță, a acțiunii în anulare.

Acțiunea în anulare formează obiect al Dosarului nr. 2.031/2/2023, aflat pe rolul Curții de Apel București, cu prim termen stabilit la data de 8.11.2023. Cererea de suspendare întemeiată pe dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004, ce formează, de asemenea, obiect al Dosarului nr. 2.031/2/2023, se află în prezent pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în

etapa soluționării recursului formulat de către AJFP PH și Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva soluției de suspendare a caracterului executoriu al deciziei de impunere și al raportului de inspecție fiscală.

Reclamanta înțelege să invoce nelegalitatea interdicției de aplicare a facilităților reglementate de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal în ceea ce privește salariații detașați, instituite prin ordinele comune ale celor trei miniștri, respectiv nelegalitatea mecanismului de calcul al cifrei de afaceri, ce se raportează la activitatea desfășurată pe teritoriul României.

Reclamanta menționează că, deși apreciază că prezenta acțiune este scutită de procedura prealabilă, pentru a evita interpretări contradictorii, a formulat și a adresat pârâtelor plângerea prealabilă cu privire la normele ce formează obiectul prezentei acțiuni.

Deși până la momentul depunerii prezentei acțiuni nu a primit un răspuns din partea instituțiilor publice, prin raportare la practica nefavorabilă unitară a pârâtelor, mai ales în condițiile în care actele administrative normative au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, apreciază că răspunsul negativ al acestora este previzibil.

Reclamanta arată că prevederile atacate sunt incluse în acte administrative cu caracter normativ, întrucât instituie reguli general obligatorii și impersonale, a căror aplicare poate fi realizată și prin intervenția forței coercitive a statului. În acest sens, precizează că toate ordinele indicate au fost emise de către Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale (fost Minister al Muncii și Justiției Sociale), respectiv de către Ministerul Sănătății.

Totodată, în susținerea celor indicate, face trimitere și la dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 24/2000. Având în vedere că toate ordinele la care face trimitere prin prezentul demers au fost publicate în Monitorul Oficial, apreciază că nu poate fi incidentă o interpretare distinctă cu privire la caracterul normativ al acestor acte administrative.

De altfel, caracterul normativ al acestor acte administrative a fost reținut deja, cu putere de lucru judecat, în Dosarul nr. 690/33/2021.

În ceea ce privește interesul reclamantei în formularea prezentei acțiuni prin raportare la împrejurarea că cele șase ordine sunt, în prezent, abrogate, menționează faptul că ele continuă să producă efecte în ceea ce privește societatea X.

În acest sens, în temeiul dispozițiilor contestate, în sarcina reclamantei au fost stabilite de către autoritățile fiscale, cu titlu de obligații fiscale, sume ce depășesc 14 milioane de lei, cu privire la care reclamanta a formulat acțiune în anulare și cerere de suspendare, demersuri ce se află, în prezent, în curs de soluționare, pe rolul instanțelor de judecată.

În acest context, prin abrogarea ordinelor, nu au fost înlăturate consecințele juridice ce s-au produs asupra situației fiscale a reclamantei pe perioada cât acestea au fost în vigoare, motiv pentru care a apreciat ca fiind necesară anularea dispozițiilor nelegale din aceste acte administrative cu caracter normativ.

În susținerea aspectelor învederate a făcut trimitere și la jurisprudența pronunțată în alte cauze similare, relevantă pentru situația acesteia.

Prin art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, forma adoptată prin OUG nr. 114/2018 (aplicabilă în perioada 1.01.2019-21.07.2019), sunt prevăzute în mod clar, expres și exhaustiv condițiile în care facilitățile fiscale din domeniul construcțiilor urmează a fi aplicate.

Prin OUG nr. 43/2019, pct. 5 al art. 60 din Codul fiscal a fost modificat.

Distinct de reglementarea inițială, prin OUG nr. 43/2019, printre altele, a fost inserată lit. e) privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri.

Deși la art. 60 pct. 5 lit. d) și e) se face trimitere la ordine ce vor fi emise pentru reglementarea expresă a anumitor aspecte, în realitate, prin aceste ordine au fost modificate sau completate condițiile pentru acordarea facilităților fiscale din sectorul construcțiilor, împrejurare ce atrage nelegalitatea dispozițiilor invocate din cele șase ordine, având în vedere următoarele motive.

Referitor la motivele de nelegalitate privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri, preluat de ordinele nr. 3.063/1.376/1.430/2019 și nr. 203/207/188/2021, reclamanta susține că acesta a fost constatat, în mod definitiv, ca fiind nul.

Prin secțiunea A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, sunt reglementate următoarele aspecte:

„Mecanismul de calcul al cifrei de afaceri este cel stabilit prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor.”

De asemenea, prin nota din secțiunea A, anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de ministrul finanțelor, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, sunt prevăzute următoarele aspecte:

„Potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.”

Reclamanta menționează faptul că Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/2019, dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, a fost constatat ca fiind nul prin Sentința civilă nr. 3/2022, pronunțată de către Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 690/33/2021, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 1.801/2023, pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în același dosar.

Metodologia de calcul al cifrei de afaceri, reglementată de OPCNSP nr. 239/2019, a fost preluată și de ordinele nr. 1.942/979/819/2020 și nr. 2.814/1.536/1.806/2020, ce au format, de asemenea, obiect al Dosarului nr. 690/33/2021, menționat anterior. Având în vedere constatarea nulității OPCNSP nr. 239/2019, instanța a dispus și anularea dispozițiilor ce priveau modalitatea de calcul, preluată prin ordinele nr. 1.942/979/819/2020 și nr. 2.814/1.536/1.806/2020.

Pentru a dispune în acest sens, instanța a reținut, cu putere de lucru judecat, că, date fiind motivele ce au generat anularea Ordinului nr. 239/2019, expuse anterior, acest act fiind considerat că nu a existat niciodată, înlăturarea tuturor efectelor vătămătoare presupune inclusiv desființarea unor acte

subsecvente, cele două ordine, ce cuprind o reglementare identică din perspectiva modului de calcul al cifrei de afaceri.

Așadar, sancțiunea nulității intervine, în mod automat, cu privire la toate ordinele subsecvente ordinului cu privire la care a fost constatată nulitatea, deci inclusiv cu privire la mențiunile preluate în Ordinul nr. 3.063/1.376/1.430/2019 și Ordinul nr. 203/207/188/2021, ce formează obiect al prezentei acțiuni.

Cu toate acestea, pentru a nu lăsa loc de interpretare, având în vedere că cele două ordine produc, în continuare, efecte față de reclamantă, în ceea ce privește modalitatea de calcul al cifrei de afaceri, solicită în mod expres anularea acestor dispoziții în virtutea principiului *resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis*, în acest context, urmând a fi respectată și puterea de lucru judecat a Sentinței civile nr. 3/2022, pronunțată de către Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 690/33/2021, rămasă definitivă.

Această conduită ce revine autorităților administrative a fost statuată expres în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în aplicarea art. 6 din Convenție (latura procedurală), care obligă autoritățile să aibă un rol activ în ceea ce privește respectarea hotărârilor judecătorești.

Față de încălcarea competenței atribuite președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză în ceea ce privește reglementarea mecanismului de calcul al cifrei de afaceri, reclamanta susține că este în prezența unui exces de putere, având în vedere că autoritățile emitente ale ordinelor nr. 3.063/1.376/1.430/2019 și nr. 203/207/188/2021 au încălcat limitele competenței atribuite de legiuitor prin art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal (în forma anterioară adoptării Legii nr. 135/2022) președintelui CNSP, împrejurare cu efecte directe asupra situației fiscale a reclamantei.

În acest sens a arătat că, în cadrul anexei nr. 6 din ordinele indicate prin prezentul demers, ar trebui să fie reglementate strict instrucțiunile de completare a formularului 112. Cu toate acestea, în cadrul altor anexe din anexa nr. 6 se regăsesc o serie de note, prin care se adaugă/se modifică nepermis condițiile pentru acordarea facilităților fiscale care formează, de altfel, obiect al prezentei acțiuni.

Chiar dacă Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Strategie și Prognoză nr. 239/2019 a fost constatat ca fiind nul, iar lit. e) a pct. 5 din art. 60 din Codul fiscal a fost abrogată în anul 2022, legiuitorul, prin art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal (în forma aplicabilă în perioada în care reclamanta a fost supusă controlului fiscal) a prevăzut, în competența președintelui CNSP, stabilirea mecanismului de calcul al cifrei de afaceri.

Verificând competența celor trei ministere, art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal prevedea că scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun (...) reglementat de art. 147 alin. (17) din Codul fiscal, ce reține, la rândul său, următoarele aspecte: modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației prevăzute la alin. (1) sunt reglementate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, (...) al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății.

Așadar, prin aceste ordine puteau fi reglementate strict modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

De altfel, în partea de început al ordinelor sunt indicate domeniul de aplicare, precum și limitele de aplicare. Cu toate acestea, prin note din anexe la alte anexe, cele trei ministere reglementează, în mod nelegal, mecanismul de calcul al cifrei de afaceri, împrejurare asupra căreia doar președintele CNSP deține competență, competență pe care și-a exercitat-o cu încălcarea prevederilor legii, motiv pentru care a fost dispusă anularea ordinului emis de către acesta prin Decizia definitivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1.801/30.03.2023, pronunțată în Dosarul nr. 690/33/2021.

Față de motivele de nelegalitate comune pentru toate dispozițiile contestate, reclamanta consideră că ordinele contestate restrâng drepturile sale, fiind instituite în mod nelegal condiții suplimentare față de cele prevăzute în Codul fiscal.

În acest sens, reclamanta arată că, prin decizia de soluționare a contestației fiscale pe care reclamanta a formulat-o împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, se învederează de către autoritățile fiscale că art. 60 pct. 5 lit. d) și e) din Codul fiscal, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 43/2019, face trimitere la ordinele în cauză, motiv pentru care acestea sunt aplicabile. Or, în opinia reclamantei, aceste dispoziții ce stau la baza stabilirii unor obligații fiscale suplimentare în sarcina sa sunt nelegale.

Deși ordinele indicate ar avea ca obiect de reglementare strict instrucțiunile de completare a declarațiilor ce se depun, prin anexe la anexe și subsecțiuni ale anexelor, este, în realitate, modificat Codul fiscal, fiind restrânse drepturile contribuabililor prin instituirea unor condiții suplimentare de accesare a facilităților în cauză.

Reclamanta susține că normele de tehnică legislativă prevăd în mod clar că aceste modificări/completări pot fi realizate strict prin norme cu forță juridică egală sau superioară Codului fiscal — situație care nu este în niciun caz incidentă în prezenta cauză.

Pentru a produce efecte, normele care modifică sau completează un alt act normativ se impun a fi cuprinse în actul de bază. Or, nu doar că această împrejurare nu reiese dintr-o simplă analiză a Codului fiscal, ci identificarea ordinelor la care se raportează autoritățile fiscale în stabilirea unor obligații suplimentare este extrem de dificilă, împrejurare ce consolidează caracterul obscur și nelegal al acestor reglementări.

În confirmarea expresă a acestei teze, Ministerul Finanțelor a emis documentul intitulat „Procedura din 2022 de acordare a facilităților fiscale în domeniul construcțiilor”, ce face obiectul Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.528 emis în 29.06.2022, publicat în Monitorul Oficial cu numărul 661 din data de 1 iulie 2022.

În susținerea celor indicate subscrisa învederează faptul că abia prin Ordonanța nr. 16/2022, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 716 din 15.07.2022, a fost inserat la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal pct. b), care a preluat, în cuprinsul actului de bază, condiția referitoare la întrunirea cifrei de afaceri din activitățile desfășurate pe teritoriul României. Așadar, modificarea realizată de către legiuitor consolidează în mod clar nelegalitatea condițiilor suplimentare impuse printr-o serie de ordine anterioare.

În orice caz, modificarea din luna iulie 2022 a condițiilor de acordare a facilităților în sectorul construcțiilor nu va avea vreun efect asupra situației fiscale a reclamantei, având în vedere că legea nu retroactivează. Prin invocarea acesteia dorește însă să sublinieze faptul că, de vreme ce autoritățile însele au considerat că se impune modificarea Codului fiscal în sensul arătat, implicit acestea au considerat nelegale dispozițiile pe care le atacă prin prezenta.

În sensul expus anterior a făcut trimitere și la art. 62 din Legea nr. 24/2000, ce reține că dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază.

Având în vedere că art. 60 pct. 5 din Codul fiscal prevede o serie de condiții exprese, clare și limitativ prevăzute pentru aplicarea facilităților fiscale, reclamanta consideră că, dacă legiuitorul ar fi intenționat derogarea de la acestea, ar fi evidențiat acest lucru în acord cu dispozițiile art. 63 din Legea nr. 24/2000.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale citate de către ÎCCJ în Decizia nr. 19/2022, respectiv Deciziei CCR nr. 498/2018, reglementările de nivel secundar trebuie emise

numai pe baza și în executarea legii. Astfel, aceste reglementări, fiind norme secundare, emise în aplicarea și executarea legii, trebuie să aibă caracter tehnic. Relațiile sociale sunt reglementate primar prin legi/ordonanțe de urgență/ordonanțe, în timp ce actele administrative cu caracter normativ pot organiza punerea în executare sau executarea acestora, după caz, fără ca ele însele să fie izvor primar de drept.

Reglementarea unor norme primare în corpul unui act de reglementare secundară reprezintă o contradicție în termeni. Astfel, acest din urmă act trebuie să se limiteze strict la organizarea punerii în executare sau la executarea dispozițiilor primare, și nu să reglementeze el însuși astfel de dispoziții. De aceea, actele administrative cu caracter normativ, fie ele hotărâri ale Guvernului sau ordine ale miniștrilor, nu pot, prin conținutul lor normativ, să excedeze domeniului organizării executării actelor de reglementare primară, respectiv a executării acestora sau a hotărârilor Guvernului, după caz, pentru că printr-un atare procedeu s-ar ajunge la modificarea/completarea însăși a legii.

Reclamanta apreciază că ordinele invocate încalcă principiul unicității reglementării, împrejurare ce conduce la un paralelism normativ.

Prin raportare la art. 14 din Legea nr. 24/2000, reclamanta subliniază nelegalitatea preluării unor reglementări similare sau chiar identice în varii acte normative, situație incidentă, de altfel, în cauza de față, interzisă în mod expres de art. 16 din Legea nr. 24/2000.

În acest sens se poate observa că aspecte privind mecanismul cifrei de afaceri și condiții de aplicare a facilităților fiscale în sectorul construcțiilor, diferite de cele reglementate de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, se regăsesc și în ordinele contestate prin prezentul demers.

Or, acest paralelism normativ generează un climat de incertitudine juridică generală, determinat de lipsa de claritate și coerență a legislației aplicabile. Încălcarea acestor principii se răsfrânge asupra dreptului la apărare, întrucât persoanele vizate de prevederile legale paralele se află în imposibilitatea de a contesta actele prejudiciabile și de a obține măsuri care să le garanteze respectarea drepturilor, întrucât sunt emise noi acte cu același conținut tocmai pentru a putea eluda controlul instanțelor de judecată.

În aceste condiții, chiar dacă Ordinul președintelui CNSP nr. 239/2019 a fost constatat, în mod definitiv, ca fiind nul, subscrisa este în continuare prejudiciată de dispozițiile privind mecanismul calculului cifrei de afaceri, în condițiile în care aceste prevederi se regăsesc în ordinele nr. 3.063/1.376/1.430/2019 și nr. 203/207/188/2021.

În opinia reclamantei, această încălcare poate fi remediată doar în condițiile admiterii prezentei acțiuni și anulării dispozițiilor nelegale.

Reclamanta susține că modificările instituite prin dispozițiile invocate conduc la încălcarea principiului legalității și pe cel al certitudinii impunerii.

Deși legislația fiscală primară reglementează în mod clar obligațiile organului fiscal în aplicarea și interpretarea dispozițiilor legale referitoare la drepturile și obligațiile contribuabililor, prin actele administrativ-fiscale emise în situația reclamantei, autoritatea fiscală a acționat în contra acestor principii, prevalându-se de norme emise cu încălcarea legii în vederea obținerii unor creanțe nedatorate.

Or, organul fiscal a putut proceda în această manieră abuzivă doar pentru că a avut cadrul normativ potrivit pentru a avansa interpretări ce contravin principiilor consacrate, omițând în mod intenționat principiul *in dubio contra fiscum*.

Cu privire la principiul certitudinii impunerii, reglementat de art. 3 din Codul fiscal, s-a reținut în doctrină că acesta este opozabil atât legiuitorului, cât și organelor fiscale, elementul important al acestui principiu fiind tocmai elaborarea unor norme clare care să împiedice interpretări arbitrare.

Or, normele invocate prezintă toate caracteristicile pentru a fi constatată încălcarea principiului certitudinii impunerii.

Reclamanta apreciază că prin adoptarea ordinelor invocate autoritățile publice săvârșesc un exces de putere.

Restrângerea modalității de determinare a procentului de 80% din cifra de afaceri doar la sumele rezultate din activitatea desfășurată pe teritoriul României și interdicția aplicării facilităților în cazul salariaților detașați reprezintă, de asemenea, un exces de putere, deoarece:

- (i) sunt susținute de acte normative anulate, în mod definitiv, prin hotărârile pronunțate în Dosarul nr. 690/33/2021;
- (ii) este o modalitate de calcul și o condiție suplimentară neprevăzute de legea fiscală, respectiv de Codul fiscal, ca act normativ incident în materie, în forma în vigoare la momentul inspecției fiscale;
- (iii) sunt de natură să încalce principiul fundamental al libertății de circulație a persoanelor și serviciilor în Uniunea Europeană și/sau în Spațiul Economic European.

Reclamanta arată că ordinele contestate sunt lipsite de previzibilitate. Lipsa previzibilității ordinelor miniștrilor pe care se întemeiază actele administrativ-fiscale emise de autoritățile fiscale cu privire la situația subscrisei și, în general, neclaritatea legislației fiscale din domeniul facilităților/scutirilor de impozite în domeniul construcțiilor este confirmată chiar de către Ministerul Finanțelor prin documentul intitulat „Procedura din 2022 de acordare a facilităților fiscale în domeniul construcțiilor”.

Documentul menționat face obiectul Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.528 emis în 29.06.2022, publicat în Monitorul Oficial cu numărul 661 din data de 1 iulie 2022, inaplicabil situației reclamantei.

Suplimentar, a arătat că normele contestate sunt lipsite de claritate, accesibilitate, previzibilitate și predictibilitate și conduc, astfel, la nulitatea actelor administrativ-fiscale emise în baza acestora, prin care se impun obligații suplimentare în temeiul contribuabililor, cum este și situația reclamantei.

Reclamanta a precizat că reprezintă lege, în sensul CEDO/în interpretarea CJUE, doar acea normă care permite cetățeanului să își regleze conduita și care îi permite să deceleze consecințele respectării/nerespectării ei.

Pentru a se refuza acordarea reclamantei a facilităților în domeniul construcțiilor au fost adăugate artificial o pretinsă condiție în privința cifrei de afaceri, respectiv ca procentul de 80% din cifra de afaceri a societății — angajator să fie realizat în domeniul construcțiilor doar din activități desfășurate în țară, și o pretinsă condiție în privința interdicției de a avea salariați detașați, deși niciăeri în Codul fiscal nu sunt prevăzute aceste condiții.

În drept, au fost invocate prevederile Legii nr. 554/2004, ale Legii nr. 24/2000, Codul fiscal, Codul de procedură fiscală, Constituția României, Codul de procedură civilă.

În dovedire, reclamanta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

La data de 16.01.2024 pârâtul Ministerul Sănătății a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile și excepția inadmisibilității acțiunii în constatare, iar pe fond a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Față de excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile, pârâtul a arătat că, întrucât actul atacat este un act administrativ cu caracter normativ, înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ cu cererea de suspendare a actului și cu cererea de anulare a actului administrativ, reclamanta avea obligația de a se adresa autorităților publice emitente, în cauză fiind vorba de două ministere între care nu există raporturi de subordonare ierarhică, cu plângere prealabilă.

Or, din actele aflate la dosarul cauzei și comunicate Ministerului Sănătății de instanța de judecată nu rezultă că reclamantul a formulat plângere prealabilă, care este obligatorie și poate fi formulată oricând, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1^{al}) din Legea nr. 554/2004.

Din analiza prevederilor legale anterior menționate rezultă că prevederile art. 7 alin. (5) se referă numai la actele administrative cu caracter individual, iar faptul că prevederea legală menționează expres că este vorba despre acte administrative intrate în circuitul civil și care au produs efecte juridice, pârâtul consideră că prevederea legală nu se poate referi la toate actele administrative cu caracter individual, ci numai la actele administrative referitoare la bunuri.

În plus, plângerea prealabilă trebuie formulată față de fiecare pârât, având în vedere pluralitatea de autorități publice emitente ale ordinului comun.

Pârâtul mai susține că actul administrativ cu caracter normativ este incompatibil prin sine însuși cu noțiunea de act intrat în circuitul civil, drept care plângerea prealabilă este obligatorie, nu facultativă.

Pârâtul precizează că acțiunea în constatare este inadmisibilă atât timp cât partea are la dispoziție acțiunea în realizarea dreptului, respectiv acțiunea cu obiect în anularea actului administrativ cu caracter normativ.

Pe fondul cauzei, pârâtul arată că acordarea facilităților fiscale, astfel cum sunt reglementate de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, a avut la bază acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcției este declarat „sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 01.01.2019”. În spiritul acestui acord, intenția legislativă de acordare a facilităților fiscale a avut în vedere faptul că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private. De asemenea, printre obiectivele acordului, concretizate sub aspect fiscal cu acordarea unor facilități fiscale angajatorilor din domeniul construcției, s-a aflat și combaterea dificultăților cu care se confruntă acest sector în asigurarea forței de muncă specializate.

Decizia privind adoptarea măsurilor din acord a avut în vedere și migrația forței de muncă specializată în domeniul construcțiilor, precum și faptul că o parte importantă a persoanelor care lucrează în acest domeniu o fac fără forme legale la angajare. Prin urmare, lucrătorii nu au contribuit la sistemele de asigurări sociale de sănătate, pensii, șomaj, accidente de muncă, fiind afectate negativ bugetele asigurărilor sociale.

În acest context, pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018, care au vizat domeniul construcțiilor, are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii din România și stimulând reîntregirea familiei prin determinarea lucrătorilor care au părăsit România să se întoarcă în țară.

Ca atare, faptul că facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor, prevăzute la pct. 5 al art. 60, art. 1381 și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, doar pentru societățile din construcții care desfășoară activitate pe teritoriul României se justifică în mod direct prin criterii obiective, care se referă la atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar al economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

Potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare, începând cu anul 2019, de facilitățile fiscale beneficiază persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ condițiile menționate la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, printre care: „(...) d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la

ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17)”, iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.

Prin urmare, ordinele comune date în aplicarea prevederilor art. 147 alin. (17) din Codul fiscal trebuie să conțină toate informațiile necesare completării corecte a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, astfel încât aceasta să asigure instrucțiuni cât mai clare pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ primar, respectiv în Codul fiscal, deci și din perspectiva modalității de acordare a facilităților fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din actul normativ menționat.

Astfel, prevederile din instrucțiunile la ordinele comune ale ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, precum și mecanismul de calcul al cifrei de afaceri precizat la anexa nr. 6, care au temeiul legal reglementat la art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal, sunt parte componentă a condițiilor cumulative de aplicare a facilității fiscale.

În temeiul prevederilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal, așa cum au fost modificate de OUG nr. 114/2018, ale art. 147 alin. (17) din aceeași lege, în concordanță cu intenția legislativă, în ordinele comune ale ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății s-au introdus instrucțiuni necesare aplicării facilităților fiscale acordate persoanelor fizice care desfășoară activitate în sectorul construcții, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor.

Ulterior, OUG nr. 43/2019 a modificat unele prevederi ale art. 60 pct. 5 din Codul fiscal în ceea ce privește condiția privind îndeplinirea indicatorului „cifra de afaceri”, în sensul că pentru societățile existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulată pe anul fiscal anterior. În cazul în care limita maximă a procentului de 80% nu este realizată se aplică principiul societăților nou-înființate, respectiv al societăților înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie 2019 pentru care cifra de afaceri se calculează cumulată de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea.

Totodată, la condițiile de acordare a facilităților fiscale s-a introdus lit. e), care prevede: „(...) e) *mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției.*”

În consecință, Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/2019 a preluat informațiile privind calculul indicatorilor „cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții” și „cifra de afaceri totală” din anexa nr. 6 la Ordinul comun al ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), și, de asemenea, a adus clarificări privind unele aspecte sesizate de contribuabili în acordarea facilităților, cum ar fi, de exemplu, acordarea facilităților fiscale în cadrul angajatorilor, alții decât societățile înființate conform Legii nr. 31/1990, în sensul că și pentru aceștia mecanismul de calcul al cifrei de afaceri se aplică în mod corespunzător.

Indicatorii „cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții” și „cifra de afaceri totală” utilizați în vederea determinării procentului de 80% din cifra de afaceri totală sunt indicatori specifici, diferiți de cifra de afaceri raportată în documentele contabile, pentru stabilirea cărora nu se utilizează o informație standard din contabilitate, ci se determină potrivit

art. 3 din anexa la Ordinul nr. 239/24.07.2019 pentru aprobarea metodologiei privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri.

Cu privire la instrucțiunile de acordare a facilităților fiscale care menționează faptul că pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții din cifra de afaceri totală, la determinarea indicatorului „cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții” vor fi avute în vedere veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României, iar pentru determinarea indicatorului „cifra de afaceri totală” vor fi avute în vedere veniturile realizate din întreaga activitate, având ca obiectiv ducerea la îndeplinire a acordului încheiat între Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții.

Facilitățile fiscale pentru sectorul construcții nu pot fi acordate angajaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor în afara teritoriului României, întrucât în această situație măsurile legislative adoptate nu și-ar mai atinge scopul pentru care au fost instituite.

Astfel, prevederile din ordinele a căror anulare este cerută prin acțiune nu adaugă la lege, întrucât nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinire a căreia să se țină cont pentru acordarea facilității fiscale, ci derivă din aceste prevederi legale și au doar rolul de a clarifica, în concordanță cu intenția legislativă, modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariilor care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor, pentru realizarea veniturilor la sistemul de asigurări sociale de sănătate în cazul Ministerului Sănătății.

Pentru aceste motive a solicitat respingerea cererii de anulare parțială a prevederilor ordinelor comune ale ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, ca neîntemeiată.

În plus, având în vedere faptul că prevederile Ordinului comun al Ministerului Finanțelor Publice nr. 611 din 31 ianuarie 2019/Ministerului Muncii și Justiției Sociale nr. 138 din 31 ianuarie 2019/Ministerului Sănătății nr. 127 din 1 februarie 2019 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a *declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate* au fost abrogate de Ordinul comun nr. 2.165/837/743/2019, pârâțul solicită admiterea excepției rămânerii fără obiect a cererii.

Acest din urmă ordin a fost abrogat de Ordinul comun al Ministerului Finanțelor Publice nr. 1.942 din 12 mai 2020/Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 979 din 19 mai 2020/Ministerului Sănătății nr. 819 din 14 mai 2020 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „*Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*”, publicat în Monitorul Oficial nr. 426 din 21 mai 2020, motiv pentru care pârâțul consideră ca rămasă fără obiect și cererea de anulare formulată la capătul nr. 2 din acțiune.

De asemenea, toate ordinele a căror anulare parțială a fost solicitată au fost abrogate la data înregistrării acțiunii sau a avut aplicabilitate limitată în timp, iar pentru acest motiv acțiunea este rămasă fără obiect.

La data de 22.01.2018, pârâțul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția netimbrării și excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, iar pe fond a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Referitor la excepția netimbrării cererii de chemare în judecată, pârâțul arată că, în situația în care la dosarul cauzei nu se regăsește dovada achitării taxei de timbru, acțiunea urmează să se anuleze, ca netimbrată.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive, pârâtul învederează că această excepție a fost invocată față de punctul 2 al acțiunii.

Având în vedere că reclamanta a făcut obiectul unei inspecții fiscale, care a avut ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale cu privire la impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, contribuțiile de asigurări de sănătate și contribuția individuală de asigurări sociale, reținute de la asigurați, în perioada 1.01.2019-28.02.2022, cu consecința emiterii Deciziei de impunere F-PH 311/15.07.2022, pârâtul susține că deciziile de impunere nu se emit de acesta, ci de către Ministerul Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu instituțiile sale județene subordonate.

De altfel, reclamanta precizează că acest act administrativ fiscal a fost atacat în justiție, acțiunea introdusă de reclamantă formând obiectul Dosarului nr. 625/42/2022, ce se află pe rolul Curții de Apel Ploiești, privind cererea de suspendare a ordinelor de mai sus, întemeiată pe art. 14 din Legea nr. 554/2004, dosar în care pârâtul M.M.P.S. nu este parte. Totodată, reclamanta arată că a formulat și acțiune în anulare, formând Dosarul nr. 2.031/2/2023, aflat pe rolul Curții de Apel București, cu termen stabilit la data de 8.11.2023. În prezent se află în curs de soluționare pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în etapa soluționării recursului formulat de către AJFP Prahova și Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva soluției de suspendare a caracterului executoriu al deciziei de impunere și al raportului de inspecție fiscală.

Astfel, pârâtul apreciază că nu are calitate procesuală pasivă față de petitul acțiunii promovate de reclamantă.

În apărare, pârâtul arată că, față de punctul 1 al acțiunii, salariații detașați nu pot beneficia de facilitatea fiscală, având în vedere că în cazul detașării nu este îndeplinită condiția reglementată de Codul fiscal, potrivit căreia activitatea trebuie să se desfășoare în baza unui contract individual de muncă.

Amintește, totodată, că suspendarea contractului individual de muncă se declară și se înregistrează în evidențele inspectoratului teritorial de muncă.

Prin urmare, organul de administrare fiscală, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj — Inspecția fiscală, fiind emitent al deciziei de impunere, are rolul de a interpreta și a aplica prevederile legale, în mod corespunzător, pentru fiecare caz în parte, iar echipa de inspecție fiscală, în raport cu dispozițiile legale mai sus enunțate, a constatat că reclamanta nu beneficiază de facilitățile fiscale pentru angajații detașați în afara României pe perioada detașării acestora, fiind încălcate prevederile art. 60 alin. (5) lit. d) și art. 147 alin. (17) din Legea nr. 227/2015.

Cu privire la afirmația potrivit căreia ordinele comune contestate sunt nelegale, ca urmare a faptului că ar adăuga la lege ori că interpretează în mod discreționar dispoziția legală primară, în acord cu Ministerul Finanțelor, pârâtul apreciază că afirmațiile reclamantei sunt neîntemeiate, deoarece textele contestate nu adaugă la lege, conținutul lor nereprezentând o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci derivă din condițiile deja instituite prin norma primară, având doar rolul de a clarifica modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților detașați în țară sau străinătate.

Față de cele de mai sus, pârâtul consideră că ordinele comune contestate sunt legale.

În drept, au fost invocate prevederile art. 201 alin. (1) și art. 205 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

La data de 8.02.2024, pârâtul Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, iar pe fond a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive, pârâtul susține că poziția sa procesuală într-un litigiu de contencios administrativ poate fi justificată numai în raport cu hotărârile sau ordonanțele pe care le-a emis sau urmează să le emită.

Însă, în cauza dedusă judecării, în cazul acestor capete de cerere, este contestată legalitatea parțială a unor ordine comune ale Ministerului Finanțelor, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Ministerului Sănătății, așadar, a unor ordine comune emise de către trei entități distincte de Guvernul României.

Pârâtul arată că persoanele vătămate prin emiterea ordinelor comune contestate pot solicita suspendarea ori anularea acestor acte numai în contradictoriu cu entitățile emitente.

Acordând acestor structuri dreptul de a emite acte administrative, legea le acordă și capacitatea de a sta în judecată, atunci când instanțele judecătorești exercită controlul legalității actelor pe care le emit.

În drept, au fost invocate prevederile art. 205 și art. 248 din Codul de procedură civilă.

La data de 23.05.2024, pârâtul Ministerul Finanțelor a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și menținerea ca temeinice și legale a actelor administrative a căror anulare a fost solicitată.

În apărare, pârâtul a susținut că actele administrative a căror anulare parțială a fost cerută au fost emise cu respectarea normelor legale incidente, întrucât, așa cum se poate observa din preambulul acestora, acordarea facilităților fiscale, așa cum sunt reglementate la art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015, a avut la bază acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcții este declarat sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1.01.2019.

Având în vedere acest acord, intenția legislativă de acordare a facilităților fiscale a fost aceea că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private.

De asemenea, printre obiectivele acordului, concretizate sub aspect fiscal cu acordarea unor facilități fiscale angajaților din sectorul construcții, s-a aflat și combaterea dificultăților cu care se confruntă acest sector în asigurarea forței de muncă specializate.

Un alt aspect relevant îl constituie și faptul că pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018 (facilitățile fiscale și creșterea nivelului salariului minim brut lunar la 3.000 lei), care au vizat domeniul construcțiilor, are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii în România și stimulând reîntregirea familiei prin determinarea lucrătorilor care au plecat din România să se întoarcă în țară.

Astfel, acordarea facilităților fiscale persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor, prevăzute la pct. 5 al art. 60, art. 138^{Al} și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015, doar pentru societățile de construcții care desfășoară activitatea pe teritoriul României, se justifică în mod direct prin criterii obiective, care vizează atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector de activitate prioritar economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

Prin urmare, începând cu anul 2019, persoanele fizice care îndeplineau condițiile reglementate la pct. 60 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, beneficiau de facilități fiscale pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3) din același act normativ, în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv.

Printre aceste condiții este și cea prevăzută la lit. d) a pct. 60 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, potrivit căreia scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor

publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.

Iar pentru aplicarea scutirii vor fi avute în vedere instrucțiunile de completare a formularului 112, instrucțiuni care se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății.

Prin urmare, ordinele comune date în aplicarea art. 147 alin. (17) din Legea nr. 227/2015 este necesar să cuprindă toate informațiile necesare completării corecte a Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, astfel încât acestea să asigure instrucțiuni cât mai clare pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ primar (Codul fiscal) și din perspectiva modalității de acordare a facilităților fiscale.

Pârâtul susține că prevederile din instrucțiunile la ordinele comune ale ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, precum și mecanismul de calcul al cifrei de afaceri sunt parte componentă a condițiilor cumulative de aplicare a facilității fiscale.

Așadar, în temeiul prevederilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Legea nr. 227/2015, modificată prin OUG nr. 114/2018, și ale art. 147 alin. (17) din aceeași lege și în concordanță cu intenția legislativă, în cuprinsul ordinelor comune ale ministrului finanțelor publice, ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrului sănătății au fost reglementate instrucțiuni necesare aplicării facilităților fiscale acordate persoanelor fizice care desfășoară activitate în sectorul construcțiilor, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor.

Ulterior, prin OUG nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor au fost modificate unele prevederi ale art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015, anume aspecte privind îndeplinirea condiției referitoare la cifra de afaceri, în sensul că, pentru societățile existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an, se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulată pe anul fiscal anterior.

În situația în care, limita minimă a procentului de 80% nu este realizată, se aplică principiul societăților nou-înființate, respectiv al societăților înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie a anului 2019, pentru care cifra de afaceri se calculează cumulată de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea.

De asemenea, la condițiile de acordare a facilităților fiscale a mai fost adăugată și cea potrivit căreia mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției.

Pârâtul susține că au mai fost aduse clarificări privind unele aspecte sesizate de contribuabili la acordarea facilităților, cum ar fi, de exemplu, acordarea facilităților fiscale în cazul angajatorilor, alții decât societățile înființate conform Legii nr. 31/1990, în sensul că pentru aceștia mecanismul de calcul al cifrei de afaceri se aplică potrivit metodologiei reglementate prin Ordinul nr. 239/2019.

Pârâtul arată că nu poate fi de acord cu afirmația reclamantei potrivit căreia prin emiterea Ordinului nr. 239/2019 de către președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză acesta și-ar fi depășit competențele, atâta vreme cât acesta a fost emis în temeiul și cu respectarea dispozițiilor OUG nr. 43/2019.

În ceea ce privește accesibilitatea normei, respectiv modul de receptare a conținutului normelor, Ordinul nr. 239/2019 definește indicatorii cifra anuală totală, cifra anuală din

construcții, indicatori diferiți de indicatorii standard din contabilitate, aceste elemente fiind cunoscute și aplicate de societate.

Astfel, obligațiile instituite reclamantei prin Ordinul nr. 239/2019 cu privire la modul de determinare a acestor indicatori au fost clare și au condus la calcule efectuate potrivit acestei norme.

În ceea ce privește instrucțiunile de acordare a facilităților fiscale care menționează faptul că determinarea ponderii de 80% a cifrei de afaceri realizate efectiv din activitatea de construcții în cifra de afaceri totală, pârâtul arată că, la determinarea indicatorului cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, operatorii economici urmau să aibă în vedere veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României.

Referitor la determinarea indicatorului cifra de afaceri totală, operatorii economici urmau să țină cont de veniturile realizate din întreaga activitate.

În acest context, potrivit obiectivelor din acord, în cazul societăților care au sucursale, filiale sau puncte de lucru, calculul cifrei de afaceri se realizează pentru activitatea desfășurată pe teritoriul României la nivelul societății.

Prin urmare, facilitățile fiscale pentru sectorul construcțiilor nu pot fi acordate angajaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor în afara teritoriului României, întrucât în această situație măsurile nu și-ar mai atinge scopul pentru care au fost instituite.

La art. 6 din Ordinul nr. 239/2019 nu se aduc clarificări asupra modului de calcul al cifrei de afaceri, ci se fac precizări cu privire la faptul că la stabilirea acesteia se vor lua în calcul numai veniturile realizate în România, din activitatea desfășurată în țară.

Or, ordinele comune a căror anulare a fost parțial solicitată în prezenta cauză prevăd faptul că declararea cifrei de afaceri este obligatorie, iar pentru claritatea reglementării a fost necesară includerea instrucțiunilor de completare a formularului 112, astfel, venindu-se în sprijinul utilizatorilor formularului cu informații legate de formula de calcul al cifrei de afaceri.

În opinia pârâtului, prevederile care se cer a fi anulate nu adaugă, nu modifică legea și nici nu interpretează condițiile de acordare a facilităților fiscale, ci doar aduc clarificări, sub forma unor instrucțiuni de completare a declarației amintite, în vederea acordării facilității fiscale, în concordanță cu prevederile actului normativ primar.

Pârâtul susține că ordinele a căror anulare parțială a fost solicitată respectă principiile unicității reglementării, precum și pe cel al legalității, respectiv al certitudinii impunerii.

În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia actele administrative contestate sunt în prezent abrogate, întrucât Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/2019, dat în aplicarea art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, a fost constatat ca fiind nul prin Sentința civilă nr. 3/2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 1.801/2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, pârâtul apreciază că aceasta este nefondată, întrucât ordinele a căror anulare parțială s-a solicitat în prezenta cauză nu au fost abrogate în integralitatea lor, fiind dispusă numai anularea notei din anexa nr. 6 cap. II subcapitolul IV secțiunea 1 din Ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății nr. 2.814/1.536/1.806/2020 și a notei din anexa nr. 6 cap. 2 subcapitolul 1 secțiunea A din Ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății nr. 1.942/979/819/2020.

De asemenea, pârâtul arată că nu poate fi de acord cu afirmația reclamantei potrivit căreia prin adoptarea ordinelor a

căror anulare parțială a fost solicitată autoritățile au săvârșit un exces de putere, deoarece ar fi fost încălcat principiul fundamental al libertății de circulație a persoanelor și serviciilor în Uniunea Europeană, întrucât, pe de o parte, scutirea de la plata impozitului pe venit pentru o categorie limitată de lucrători (lucrătorii din sectorul construcții) cumulată cu majorarea nivelului salariului minim brut lunar, are în vedere realizarea obiectivelor acordului dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții. De asemenea, nu există elemente concrete care să conducă la concluzia că aplicarea acestui pachet de măsuri a determinat exercitarea activității în străinătate de un număr mai mic de salariați.

Pârâtul arată că scopul scutirii de impozit este majorarea nivelului salariilor din sectorul construcțiilor de pe teritoriul național. Astfel, statul român a decis să majoreze în continuare salariul prin renunțarea la impozitul pe venit corespunzător. Ținând seama de acest obiectiv, angajații detașați în alte state membre nu sunt comparabili cu angajații care își desfășoară activitatea pe teritoriul național.

Pentru lucrătorii detașați din sectorul construcțiilor se aplică dispozițiile privind remunerația din statul membru pe teritoriul căruia se desfășoară munca. În lipsa comparabilității nu se poate, prin urmare, reține încălcarea liberei circulații a lucrătorilor.

Pârâtul consideră că această măsură nu depășește nici ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv, întrucât libertățile fundamentale urmăresc să protejeze libertatea cetățenilor Uniunii, iar renunțarea statului la perceperea impozitului nu restrânge în concret libertatea individuală, ci o sporește în ansamblu.

În drept, au fost invocate prevederile Codului de procedură civilă.

În dovedire, pârâtul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

Reclamanta a formulat **răspuns la întâmpinările** pârâților Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin care a solicitat respingerea excepțiilor și argumentelor invocate ca fiind neîntemeiate, cu consecința admiterii acțiunii în anulare.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma probelor administrate și prin raportare la dispozițiile legale incidente în speță, Curtea reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat anularea parțială a următoarelor acte:

1. anexa nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în vigoare în perioada 15.02.2019-22.05.2019, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

2. anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în vigoare în perioada 23.05.2019-30.09.2019, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

3. secțiunea A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de ministrul

finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în vigoare în perioada 1.10.2019-20.05.2020, în ceea ce privește următoarele aspecte: mecanismul de calcul al cifrei de afaceri este cel stabilit prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor;

4. nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2 secțiunea A din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

5. secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în vigoare în perioada 21.05.2020-31.10.2020, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

6. nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020 emis de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în vigoare în perioada 1.11.2020-18.02.2021, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

7. nota din secțiunea A anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de ministrul finanțelor, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în vigoare în perioada 19.02.2021-16.02.2022, în ceea ce privește următoarele aspecte: potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor;

8. nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de ministrul finanțelor, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, în ceea ce privește următoarele aspecte: facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.

Prin Decizia de impunere nr. F-PH_311/15.07.2022, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, au fost stabilite obligațiile fiscale principale suplimentare, în cuantum de 7.751.908 lei, reprezentând impozit pe veniturile din salarii, CASS angajat, CAS angajat, CAM, CAS în construcții și CAM în construcții.

Reclamanta a formulat acțiune în contencios administrativ și fiscal prin care a solicitat, printre altele, anularea Deciziei de impunere nr. F-PH_311/15.07.2022 și suspendarea executării efectelor acestei decizii, cererea sa fiind înregistrată la data de 24.03.2023 pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal cu nr. 2.031/2/2023.

Prin Încheierea de ședință din data de 17.05.2023, pronunțată în Dosarul nr. 2.031/2/2023, Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a admis cererea de suspendare formulată de reclamantă și a dispus suspendarea Deciziei de impunere nr. F-PH_311/15.07.2022 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-PH-236/15.07.2022, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Prin Încheierea de ședință din data de 10.01.2024, pronunțată în același dosar, Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în baza art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, a dispus suspendarea soluționării cauzei până la soluționarea definitivă a prezentului Dosar nr. 7.335/2/2023.

Prin Sentința civilă nr. 3 din data de 5.01.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 690/33/2021, a fost admisă cererea de chemare în judecată, a fost constatată nulitatea Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239 din 24.07.2019 pentru aprobarea metodologiei privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri și a fost dispusă anularea notei din anexa nr. 6 cap. II subcapitolul IV secțiunea 1 din ordinele ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății nr. 2.814/1.536/1.806/2020 și anularea notei din anexa nr. 6 cap. 2 subcapitolul 1 secțiunea A din ordinele ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății nr. 1.942/979/819/2020. Această sentință a fost păstrată prin Decizia civilă nr. 1.801 din data de 30.03.2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Analizând cu prioritate, în raport cu dispozițiile art. 248 din Codul de procedură civilă, excepțiile invocate prin întâmpinările depuse de părți, Curtea reține următoarele:

Cu privire la **excepția inadmisibilității** acțiunii prin raportare la lipsa parcurgerii procedurii prealabile reglementate de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, invocată de pârâtul Ministerul Sănătății, instanța reține că, potrivit art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, *„orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată”*.

Prin actele contestate sunt prevăzute reguli generale de conduită, impersonale și de aplicabilitate repetată, având ca destinatar un număr nedeterminat de subiecți, astfel că acestea au natura juridică de acte administrative cu caracter normativ.

În consecință, legea nu exclude formularea unei plângeri prealabile în situația invocării unei vătămări aduse prin acest tip de acte, având în vedere dispozițiile art. 7 alin. (1[^]) din Legea nr. 554/2004, conform cărora *„În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând”*.

Prin urmare, în cauză nu sunt aplicabile prevederi speciale de reglementare prin care să fie prevăzută sesizarea directă a instanței de contencios administrativ și fiscal într-un anumit termen ce exclude, în mod logic, parcurgerea unei proceduri prealabile administrative.

În acest context, reclamanta a făcut dovada formulării unor plângeri prealabile adresate tuturor părților, cu privire la anularea parțială și, în subsidiar, reexaminarea și modificarea acelorași ordine, în sensul eliminării dispozițiilor apreciate ca fiind nelegale (filele 16-29 vol. II), acestea fiind comunicate părților prin intermediul serviciilor poștale la data de 2.11.2023, conform notelor de inventar (filele 12-15 vol. II), motiv pentru care excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile va fi respinsă, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește **excepția rămânerii fără obiect** a cererii de chemare în judecată prin raportare la abrogarea ordinelor contestate, instanța reține că, deși la data pronunțării prezentei hotărâri actele administrative contestate nu mai au aplicabilitate — efectele acestora fiind limitate în timp prin succesiunea adopției lor, Curtea are în vedere faptul că acestea și-au produs deja efectele, că statul are obligația de a asigura formularea unor căi de atac efective împotriva unor astfel de acte, iar Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin prisma prevederilor art. 1 și 19, reglementează posibilitatea obținerii unor eventuale despăgubiri pentru repararea pagubei ce a fost cauzată reclamantei.

De asemenea, instanța apreciază că, pentru a respecta dreptul de acces concret și efectiv la justiție, posibilitatea clară de a contesta presupusa atingere adusă drepturilor reclamantei relevă caracterul actual al interesului, acesta subzistând inclusiv ulterior încetării producerii efectelor deciziilor contestate.

Așadar, instanța va respinge excepția rămânerii fără obiect a acțiunii, ca neîntemeiată.

Referitor la **excepția lipsei calității procesuale pasive** a părților Guvernul României și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, instanța reține că, potrivit dispozițiilor art. 36 din Codul de procedură civilă, *„Calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond”*.

Astfel, una dintre condițiile cerute pentru ca o persoană să fie parte în proces este calitatea procesuală (*legitimitas ad causam*) care contribuie la desemnarea titularului de acțiune și, în același timp, a persoanei împotriva căreia se poate exercita acțiunea. Calitatea procesuală se determină în concret, „la speță”, în raport cu litigiul dedus judecății. Condiția calității procesuale prezintă o importanță considerabilă, deoarece raportul de drept procesual nu se poate stabili decât între persoanele care își dispută dreptul în litigiu.

Prin reglementarea sa, Codul de procedură civilă prevede că prin calitate procesuală se înțelege existența unei identități între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecății (calitatea procesuală activă) și, pe de altă parte, existența unei identități între persoana pârâtului și cel obligat în același raport juridic (calitate procesuală pasivă).

În acest context, pârâtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale își justifică calitatea procesuală pasivă în cauză, fiind parte în raportul de drept substanțial prin care se solicită anularea actelor administrative menționate, în calitate de emitent al actelor administrative normative contestate.

Susținerea pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale conform căreia deciziile de impunere sunt emise de către Ministerul Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu instituțiile sale județene subordonate, nu prezintă vreo relevanță în cauză, Decizia de impunere nr. F-PH_311/15.07.2022 nefiind contestată pe calea prezentului demers judiciar.

Cu toate acestea, calitatea procesuală pasivă a pârâtului Guvernul României nu este justificată, având în vedere că, deși ordinele atacate au fost emise în temeiul H.G. nr. 34/2009, H.G. nr. 12/2017 și H.G. nr. 144/2010, acesta nu a participat în vreun fel la emiterea actelor administrative contestate, iar interesul reclamantei nu se poate realiza față de Guvernul României, în lipsa vreunui raport juridic direct între părți.

Pentru aceste motive, **Curtea va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale**, ca neîntemeiată, respectiv va admite excepția față de pârâtul Guvernul României și va respinge cererea formulată în contradictoriu cu acest pârât, ca fiind îndreptată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Pe fond, Curtea reține, cu titlu prealabil, faptul că cererea de chemare în judecată privește solicitarea reclamantei de anulare parțială a prevederilor menționate în cuprinsul acțiunii, aspect indicat expres, cu suficientă claritate, astfel că instanța nu a fost sesizată în prezenta cauză cu vreo acțiune în constatare, susținerile pârâtului Ministerul Sănătății fiind neîntemeiate în acest sens.

De asemenea, **Ordinul nr. 1.942/979/819/2020 și Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020 au făcut obiectul unei cereri de anulare parțială a acestora, acțiunea respectivă fiind admisă prin Sentința civilă nr. 3 din data de 5.01.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 690/33/2021, dispozițiile notei din anexa nr. 6 cap. II subcapitolul IV secțiunea 1 din Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020, respectiv ale notei din anexa nr. 6 cap. 2 subcapitolul 1 secțiunea A din Ordinul nr. 1.942/979/819/2020 fiind anulate, soluție care se va reține în prezenta cauză cu putere de lucru judecat.**

Prin dispozițiile anulate a fost reglementat mecanismul de calcul al cifrei de afaceri realizate efectiv din activitatea de construcții și al cifrei de afaceri totale, mecanism care, potrivit ordinelor nr. 2.814/1.536/1.806/2020 și nr. 1.942/979/819/2020, este avut în vedere la completarea formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”.

Curtea constată că motivul anulării notelor respective a avut la bază raționamentul conform căruia actul administrativ cu caracter normativ emis de o autoritate publică centrală, alta decât Guvernul, este supus obligației publicării sale în Monitorul Oficial, în vederea intrării în vigoare și pentru aducerea la cunoștința publică a conținutului actului respectiv, obligație neîndeplinită pentru Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/24.07.2019, în lipsa incidenței situațiilor prevăzute de lege care ar scuti îndeplinirea acestei formalități.

De asemenea, a fost evidențiat faptul că, în consecința inexistenței acestui ordin, înlăturarea tuturor efectelor vătămătoare presupune, inclusiv, desființarea unor acte subsecvente, respectiv a ordinelor nr. 2.814/1.536/1.806/2020 și nr. 1.942/979/819/2020, ce cuprind o reglementare identică din perspectiva modului de calcul al cifrei de afaceri, care este derogatorie de la norma juridică superioară, respectiv Codul fiscal, ce nu stabilește un calcul diferențiat, în privința cifrei de afaceri, din perspectiva locului desfășurării activității.

Potrivit art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „*Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă*”. Este constatat faptul că, astfel cum a fost reținut inclusiv prin jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. 1.777 din 25.06.2015), „*între excepția autorității de lucru judecat și puterea de lucru judecat, există o distincție clară*”, iar „*condiția de aplicare a autorității de lucru judecat presupune identitatea de acțiuni (părți, obiect și cauză juridică) ce oprește repetarea judecării, iar puterea, prezumția de lucru judecat, impune consecvența în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre*”. De asemenea, „*Dacă în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extincțiv de natură să oprească o nouă judecată), autoritatea de lucru judecat presupune tripla identitate de elemente prevăzută de art. 1.201 din Codul civil (obiect, părți, cauză), nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, demonstrând modalitatea în care au fost*

dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit”.

În acest sens, Curtea reține, cu putere de lucru judecat, faptul că argumentul avut în vedere la momentul anulării parțiale a ordinelor nr. 2.814/1.536/1.806/2020 și nr. 1.942/979/819/2020 este aplicabil și în prezenta cauză cu privire la dispozițiile contestate din cuprinsul notei din secțiunea A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019, respectiv din cuprinsul notei din secțiunea A anexa nr. 1.1 ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021, cât timp actul care a stat la baza stabilirii modalității de calcul al cifrei de afaceri realizate efectiv din activitatea de construcții și al cifrei de afaceri totale, reinterpretate prin ordinele contestate, este lovit de sancțiunea nulității.

Prin urmare, în condițiile în care ordinele nr. 3.063/1.376/1.430/2019 și nr. 203/207/188/2021 sunt ulterioare Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/24.07.2019 pentru aprobarea metodologiei privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri, sancțiunea nulității se extinde inclusiv actelor subsecvente acestuia din urmă, în limitele dispozițiilor care fac trimitere la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie, mai exact a notelor din secțiunea A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a celor două ordine, care prevăd faptul că, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate în întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor”.

În atare condiții, Curtea apreciază că sunt întemeiate susținerile reclamantei cu privire la ordinele nr. 3.063/1.376/1.430/2019 și nr. 203/207/188/2021 și se impune recunoașterea puterii lucrului judecat a Sentinței civile nr. 3/5.01.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 690/33/2021, cu consecința anulării parțiale a acestora strict în privința dispozițiilor contestate referitoare la trimiterea către mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor.

Cu privire la anexa nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019, anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019, nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2 secțiunea A din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019, secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020, nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020, și nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021, toate acestea fiind emise de ministrul finanțelor publice, ministrul muncii și protecției sociale și ministrul sănătății, pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, Curtea constată că

în cuprinsul acestor acte este prevăzută aceeași mențiune criticată, respectiv faptul că „*facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele fizice care sunt detașate în afara României*”.

În cuprinsul anexei nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019 (fila 80 verso vol. I) este menționat faptul că „*facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați*”. Aceleași dispoziții sunt prevăzute și în cuprinsul anexei nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019 (fila 100 verso vol. I).

Astfel cum este prevăzut în nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2 secțiunea A din *anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019*, „*facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României*” (fila 131 verso vol. I). Reglementarea din cuprinsul secțiunii B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020 (fila 154 verso vol. I), notei ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020 (fila 176 verso vol. I) și a notei ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 (fila 1 verso vol. II) este identică.

Instanța reține că facilitatea acordată atât angajatorilor, cât și persoanelor fizice salariate în cadrul activităților desfășurate în sectorul construcțiilor are la bază acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcții este declarat „*sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 01.01.2019*”.

În cuprinsul preambulului OUG nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor a fost reluată necesitatea reglementării unor facilități fiscale, în sensul „*clarificării măsurilor de sprijin a sectorului construcțiilor și a modului în care se determină cifra de afaceri pentru societățile care beneficiază de sprijin, ca urmare a Acordului cu Federația Patronatelor din Construcții și măsurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, (...)*”, iar „*În cazul neadoptării măsurilor prevăzute prin prezentul act normativ, sectorul construcțiilor va avea o contribuție negativă la crearea produsului intern brut, așa cum s-a înregistrat în ultimii ani, cu repercusiuni directe asupra nivelului de trai. (...) Neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență poate afecta semnificativ oferta de locuri de muncă și poate conduce la creșterea șomajului*”.

Astfel, potrivit art. II din OUG nr. 43/2019, „*La articolul 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«5. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) angajatorii desfășoară activități în sectorul construcții care cuprind:

(1) (i) activitatea de construcții definită la codul CAEN 41.42.43 — secțiunea F — Construcții;

(2) (ii) domeniile de producere a materialelor de construcții, definite de următoarele coduri CAEN:

2312 — Prelucrarea și fasonarea sticlei plate;
2331 — Fabricarea plăcilor și dalelor din ceramică;
2332 — Fabricarea cărămizilor, țiglelor și altor produse pentru construcții din argilă arsă;

2361 — Fabricarea produselor din beton pentru construcții;
2362 — Fabricarea produselor din ipsos pentru construcții;
2363 — Fabricarea betonului;
2364 — Fabricarea mortarului;

2369 — Fabricarea altor articole din beton, ciment și ipsos;
2370 — Tăierea, fasonarea și finisarea pietrei;
2223 — Fabricarea articolelor din material plastic pentru construcții;

1623 — Fabricarea altor elemente de dulgherie și tâmplărie pentru construcții;

2512 — Fabricarea de uși și ferestre din metal;
2511 — Fabricarea de construcții metalice și părți componente ale structurilor metalice;

0811 — Extracția pietrei ornamentale și a pietrei pentru construcții, extracția pietrei calcaroase, ghipsului, cretei și a ardeziei;

0812 — Extracția pietrișului și nisipului;

2351 — Fabricarea cimentului;

2352 — Fabricarea varului și ipsosului;

2399 — Fabricarea altor produse din minerale nemetalice n.c.a.;

(3) (iii) 711 — Activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică;

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) și alte activități specifice domeniului construcții în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală. Pentru societățile comerciale nou-înființate, respectiv înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie a anului 2019, cifra de afaceri se calculează cumulativ de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea, iar pentru societățile comerciale existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulativ pe anul fiscal anterior. Pentru societățile comerciale existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an care au avut o cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) realizată cumulativ pe anul fiscal anterior de peste 80% inclusiv, facilitățile fiscale se vor acorda pe toată durata anului în curs, iar pentru societățile comerciale existente la aceeași dată care nu realizează această limită minimă a cifrei de afaceri se va aplica principiul societăților comerciale nou-înființate. Această cifră de afaceri se realizează pe bază de contract sau comandă și acoperă manoperă, materiale, utilaje, transport, echipamente, dotări, precum și alte activități auxiliare necesare activităților menționate la lit. a). Cifra de afaceri va cuprinde inclusiv producția realizată și nefacturată;

c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar. Scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, obținut din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice. Partea din venitul brut lunar ce depășește 30.000 lei nu va beneficia de facilități fiscale;

d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii;

e) mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al

președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției.»

OUG nr. 43/2019 a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 507 din 21.06.2019 și a intrat în vigoare la aceeași dată.

În perioada 29.12.2018-17.07.2022 prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal făceau doar o trimitere la stabilirea mecanismului cifrei de afaceri prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză (acesta fiind emis în 2019 — Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/24.07.2019), fiind adoptate mai multe ordine pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”.

Altfel spus, art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 43/2019, ce prevede persoanele care sunt scutite de la plata impozitului pe venit, nu cuprinde vreo distincție referitoare la persoanele ce ar putea avea calitatea de beneficiar al acestei facilități fiscale, în funcție de locul desfășurării activității generatoare de venituri, esențială fiind numai îndeplinirea cumulativă a condițiilor limitative prevăzute de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, respectiv:

a) angajatorii să desfășoare activități în sectorul construcții menționate la lit. a);

b) angajatorii să realizeze o cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) și alte activități specifice domeniului construcții în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală;

c) scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, obținut din salarii și asimilate salariilor.

Deși aceste prevederi stabilesc faptul că aplicarea scutirii de la plata impozitului pe venit se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului sănătății, Curtea apreciază că noțiunea de „instrucțiune” nu conferă posibilitatea legală a emitenților de a stabili categoria beneficiarilor din perspectiva locului desfășurării activității, respectiv pe teritoriul României sau în afara acestuia, ci numai de a facilita operațiunea fiscală prin care se acordă efectiv aceste scutiri.

Potrivit dispozițiilor art. 77 și 78 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului. În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeierile juridice prevăzute la art. 42 alin. (4). (...) Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

Analizând prevederile contestate din cuprinsul ordinelor ce fac obiectul acțiunii, instanța apreciază că aplicarea acestora ar conduce la încălcarea principiului ierarhiei normelor cuprinse în actele normative.

În doctrina de specialitate a fost reținut faptul că acest principiu presupune că dreptul dintr-un stat se prezintă ca un edificiu format din niveluri suprapuse de norme juridice și subordonate unele altora: o normă nu este decât dacă este confirmată în conținutul său de către determinațiile înscrise în alte norme de nivel superior. Ierarhia actelor normative este dată de normele juridice pe care acestea le cuprind, clasificarea făcându-se în funcție de forța lor juridică, care este dată de conținutul și forma acestora, iar actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.

Acest principiu general de legiferare este prevăzut și de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, conform căruia „Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă”.

Prevederile contestate sunt cuprinse în ordine, acte normative terțiare, situate pe ultima treaptă a ierarhiei normelor cuprinse în actele normative. În acest sens, având în vedere că dispozițiile respective depășesc obiectul reglementării în scopul căruia au fost adoptate — de a stabili procedura specifică completării Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, în vederea aplicării scutirii, acestea sunt contradictorii cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, act normativ superior ierarhic, astfel că nu poate fi reținută legalitatea lor.

În ipoteza în care legiuitorul ar fi urmărit clarificarea sferei persoanelor care se încadrează în categoria celor ce beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe venit, în sensul realizării unei distincții, astfel cum pârâții au prevăzut în cuprinsul ordinelor contestate, art. 69 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 reglementează procedura aplicabilă în acest scop: „Intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al căruia sens trebuie clarificat.”

Or, niciun astfel de act normativ nu a fost adoptat pe perioada în care ordinele contestate și-au produs efectele.

Prin urmare, instanța constată că normele prevăzute de ordinele contestate în cauză introduc cerințe suplimentare celor stabilite prin textul legal în executarea căruia au fost emise, cu încălcarea principiului ierarhiei prevăzut de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, a imperativelor corelării cu prevederile actelor normative de nivel superior și respectării limitelor competenței și limitelor impuse prin lege, precum și necesității corelării cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Instanța reține că libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii reprezintă principii fundamentale ale pieței interne, înscrise în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene la articolul 45 (libertatea de circulație a lucrătorilor), articolul 49 (libertatea de stabilire) și articolul 56 (libertatea de a presta servicii).

Punerea în aplicare și asigurarea respectării principiilor menționate sunt consolidate de către Uniune și au scopul de a garanta condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi și respectarea drepturilor lucrătorilor.

Libertatea de a presta servicii include dreptul întreprinderilor de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru și de a-și detașa temporar lucrătorii pe teritoriul statului membru respectiv în acest scop.

În conformitate cu articolul 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor.

Potrivit art. 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „În înțelesul tratatelor, sunt considerate servicii prestațiile furnizate în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, în măsura în care nu sunt reglementate de dispozițiile privind libera circulație a mărfurilor, a capitalurilor și a persoanelor. Serviciile cuprind în special:

(a) activități cu caracter industrial;

(b) activități cu caracter comercial;

(c) activități artisanale;

(d) activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului privind dreptul de stabilire, prestatorul poate, în vederea executării prestației, să își desfășoare temporar activitatea în statul membru în care prestează serviciul, în aceleași condiții care sunt impuse de acest stat propriilor resortisanți”.

De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 49 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a

resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru”, iar art. 49 al doilea paragraf din TFUE prevede că „libertatea de stabilire presupune accesul la activități independente și exercitarea acestora, precum și constituirea și administrarea întreprinderilor și, în special, a societăților în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf, în condițiile definite pentru resortisanții proprii de legislația țării de stabilire, sub rezerva dispozițiilor capitolului privind capitalurile”.

Or, limitarea prevăzută de normele contestate în cauză reprezintă o astfel de restricție a libertății de prestare a serviciilor (putând fi analizată, de asemenea, și din perspectiva restrângerii libertății de stabilire), fiind contrară art. 56 din TFUE.

Deși este adevărat că aspectele care țin de stabilirea regulilor de impozitare sunt apanajul statelor membre, jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene este în sensul că „acestea din urmă trebuie totuși să-și exercite această competență cu respectarea dreptului comunitar” (Hotărârea din 7 septembrie 2004 Mannien, C-319/02, pct. 19, Hotărârea din 11 august 1995, Wielockx, C-80/94, Rec. p. 1-2493, punctul 16; Hotărârea din 16 iulie 1998, ICI, C-264/96, Rec. p. 1-4695, punctul 19, și Hotărârea din 29 aprilie 1999, Royal Bank of Scotland, C-311/97, Rec. p. 1-2651, punctul 19).

Curtea constată că facilitatea fiscală de care lucrătorii din sectorul construcțiilor beneficiază a fost limitată artificial prin introducerea criteriului teritorial pentru acordarea avantajelor fiscale, care sunt de natură să împiedice atingerea scopului urmărit de dispozițiile Codului fiscal, astfel cum au fost modificate prin OUG nr. 43/2019.

Astfel, având în vedere că actul normativ de nivel superior, respectiv Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, nu a stipulat nicio condiție referitoare la locația în care se desfășura activitatea generatoare de venituri, ordinele date în aplicarea Codului fiscal nu puteau restrânge aplicabilitatea textului de lege, aceasta și în contextul în care Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/24.07.2019 la care făcea trimiterea Codul fiscal a fost anulat.

Instanța nu poate reține ca plauzibile argumentele aduse de către emitenții actului vizând faptul că excluderea prevăzută derivă din obiectivele stabilite la nivel statal privind susținerea resursei umane din sectorul construcții și care s-ar raporta doar la activitatea desfășurată în mod exclusiv pe teritoriul României, cât timp un astfel de scop nu reiese în mod direct din cuprinsul Codului fiscal sau al actelor normative de modificare a acestuia, îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor verificându-se în persoana angajatului de la caz la caz, în funcție de criteriile prevăzute de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, fără a fi necesară introducerea unor condiții de excludere nelegale.

Având în vedere că sunt întemeiate criticile reclamantei privind adăugarea nejustificată la lege și în raport cu faptul că celelalte critici invocate privesc aceleași dispoziții din cuprinsul ordinelor contestate, Curtea nu mai găsește oportună analizarea celorlalte argumente invocate împotriva acestora.

Pentru aceste motive, Curtea va admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta X în contradictoriu cu părâții Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății și va dispune anularea parțială a:

1. anexei nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

2. anexei nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției

Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

3. secțiunii A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că mecanismul de calcul al cifrei de afaceri este cel stabilit prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor;

4. notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2 secțiunea A din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

5. secțiunii B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

6. notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

7. notei din secțiunea A anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor;

8. notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește faptul că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.

În temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, Curtea va obliga părâții Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății să plătească reclamantei suma de 23.157 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial, cheltuielile fiind dovedite prin înscrisurile atașate la dosar (filele 179-180 vol. II).

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta X, în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, Palatul Victoria, sectorul 1, Ministerul Finanțelor, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cu sediul în București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, sectorul 1, Ministerul Sănătății, cu sediul în București, str. Cristian Popișteanu nr. 1-3, sectorul 1.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, Palatul Victoria, sectorul 1, invocată prin întâmpinare, și respinge cererea formulată în contradictoriu cu acest pârât, ca fiind îndreptată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Respinge, ca neîntemeiată, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale, invocată de acest pârât prin întâmpinare.

Respinge, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității formulării acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile, invocată de pârâtul Ministerul Sănătății prin întâmpinare.

Dispune anularea parțială a:

1. anexei nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

2. anexei nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

3. secțiunii A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că mecanismul de calcul al cifrei de afaceri este cel stabilit prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor;

4. notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2 secțiunea A din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

5. secțiunii B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

6. notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

7. notei din secțiunea A anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor;

8. notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește faptul că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.

Obligă pârâții la plata către reclamant a sumei de 23.157 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare, ce se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 15.07.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei.

PREȘEDINTE

X

Grefier,

X

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 647539